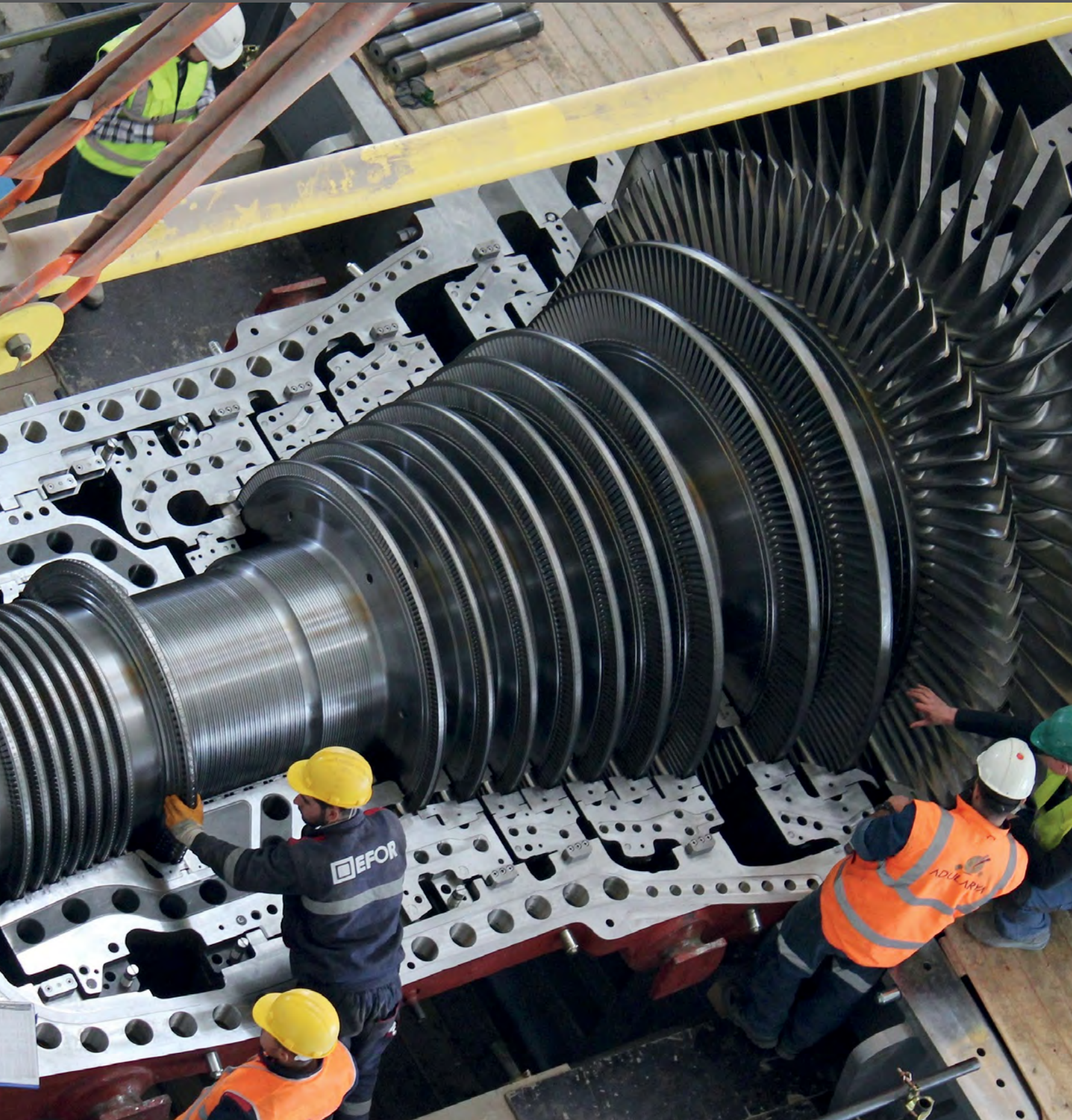

MAGAZÍN

ROČNÍK 7 / ČÍSLO 1 / 2014

ČASOPIS ZAMĚSTNANCŮ ČKD GROUP

Obrázek z titulky: Práce na projektu Yunus Emre v Turecku pokračují

04

05

06

17

21

21

22

OBSAH

ČKD PRAHA DIZ by se měla stát perfektně projektově ...	04
Zařídme ať to funguje, pak dělejme nástěnky	05
Práce na projektu Yunus Emre v Turecku pokračují	06
Dodávka „na klíč“ pro rumunský PETROTEL- LUKOIL	08
Úspěšná přejímka otevřela další obchodní možnosti v ...	
Na ZEVO Chotíkov začínají první montáže technologií	09
Dodávky pro české doly opět v kurzu!	
V Precheze dokončeny komplexní zkoušky, na řadě jsou ...	10
DIZ se podílí na zakázce pro maďarskou chemičku	
Energoblok na spalování biomasy v Mariánských Lázních byl ...	11
ČKD ENERGY prezentovala své úspěšné realizace mikroturbín ...	12
ČKD ENERGY navrhla design energetické části koksovací ...	13
ČKD ELEKTROTECHNIKA opět nechyběla na AMPERu	
Zajímavá reference pro DIZ v SYNTHOS Kralupy	14
V Lovochemii na plné obrátky	15
Veletrhy iKariera na českých vysokých školách	16
Hokej, který nabíjí energií	17
Fragmenty z historie ČKD	18
Něžný barbar v ČKD	19
Doma nemají konkurenci, v Evropě se snažili dostat co nejdál	20
Co dnes dělají spartánské hokejové legendy?	21
Hřívá hokejových Lvů v KHL byla stříbrná!	22
ČKD GROUP finančně podpoří nový památník E. Kolbena	23
Soutěž – Soutěž – Soutěž	

ČKD magazín, časopis zaměstnanců ČKD GROUP
Neprodejně. Číslo 1/2014. Vyšlo 07.07.2014 v nákladu 750 ks.
Vychází 2x ročně. Vydavatel: ČKD GROUP, a.s., Praha 10, Na Sychrově 975/8,
PSČ 101 00, Česká republika. IČ: 27129357. Redakční rada: ČKD GROUP:
Radmila Folbergerová (předsedkyně), ČKD PRAHA DIZ: Anna Petrová, ČKD
ELEKTROTECHNIKA: Ludmila Borzová, ČKD ENERGY: Ludmila Horníková,
internet: www.ckd.cz. Všem přispěvatelům děkujeme za informace. Fotografie:
archiv ČKD GROUP. Nepodepsané články připravila redakce. Koncept, design,
editace a produkce: AD 13 GROUP a.s. Registrace MK ČR E 18181.
ISSN 1803-1781. © ČKD magazín, 2014. Všechna práva vyhrazena.

Vážené kolegyně a kolegové,

na prahu letošního léta bych se s vámi chtěl podělit o jednu osobní zkušenost.

V tomto roce jsem se jako zástupce skupiny ČKD GROUP zúčastnil veletrhu iKariera na některých českých vysokých školách. Potěšilo mě, kolik studentů projevilo zájem o práci v naší firmě, ať už formou krátkodobé brigády, anebo hlavního pracovního poměru. Když jsem tak se studenty diskutoval o jejich pohnutkách vedoucích k rozhodnutí pracovat v naší firmě, uvědomil jsem si, jak často se objevuje vedle zájmu o obor také snaha dokázat ostatním, že já na to mám, že to zvládnou. Tedy věci, které se po letech u většiny lidí pozvolna vytratí a mnoho zaměstnanců časem zapadne do stereotypu každodenní rutiny, do nekonečného kolotoče povinností, úkolů a řešení víceméně nepříjemných záležitostí. Kde zůstalo nadšení studentů? Kam se poděl ten náboj, ta síla, která člověka vystřelí k úspěchu, vysokému pracovnímu nasazení a osobnímu vítězství? A tak, když veletrh skončil a všechny stánky osiřely, měl jsem čas se zamyslet nad naším odhodláním překonávat překážky. Proč nás často opouští nadšení dříve, než dosáhneme alespoň náznak úspěchu? Proč dáváme přednost pohodlí a jistotě, byt fádni a nudné, a většinou nejsme schopni vykročit na cestu neznámem, kde můžeme sice ztratit, ale také hodně získat? Co je ten vnitřní pohon, který startuje a udržuje naši motivaci?

Jsem přesvědčen o tom, že pokud se chce člověk porvat o svoje místo na slunci, pokud to chce ostatním „natřít“, musí být jeho vnitřní motivace dost silná. A to, co naší motivaci pohání, jsou vlastně jednoduché vnitřní „motory“, které dokážou naší motivaci dodat pořádnou porci energie! Prvním takovým motorem je uspokojení z práce, která má nějaký smysl, která má užitek pro někoho dalšího a která naplňuje nějaké očekávání. Význam naší práce roste také s tím, jak nás práce baví, jak máme možnost podílet se na jejím průběhu a uvidět výsledek. Druhý motor je o možnostech a svobodě se rozhodnout. Je o naší autonomii - zvolit z řešení to, které odpovídá našim záměrům, zkušenostem a pravidlům. Je to také o čase, který máme k dispozici a se kterým musíme pracovat, a je to také o lidech, se kterými komunikujeme, a o dalších a dalších věcech, které vybíráme, zvažujeme, doplňujeme a měníme. A ta třetí hybná síla vnitřní motivace je o práci na sobě, o neustálém zdokonalování, o tréninku, o posouvání laťky výš a výš... Vždyť přece ten, kdo má nějakou zálibu, koníčka, chce také neustále vylepšovat svoji techniku, snaží se být zručnější, obratnější, zkušenější.

Pokud jsme schopni se na chvíli zastavit a přezkoumat, co nás opravdu motivuje, kde má naše práce nějaký smysl, jak si vybudovat osobní autonomii a současně si nastavovat vyšší a náročnější cíle, máme vyhráno. Potom se může naše nadšení podobat zaujetí studentů pro práci v naší společnosti a my můžeme mít jistotu, že značku ČKD budou znát i příští generace.

Mgr. David Vit
personální ředitel ČKD GROUP

„ČKD PRAHA DIZ by se měla stát perfektně projektově řízenou firmou,“

říká v rozhovoru ke změnám v této společnosti její generální ředitel Mgr. Robert Wolf.

DIZ má za sebou zásadní změnu ve své organizační struktuře. K čemu a od kdy došlo?

K organizační změně začalo docházet hned od počátku ledna tohoto roku. Formálně byla celá reorganizace dokončena k poslednímu březnu 2014. Ve stručnosti - její podstatou je odklonění se od dosavadního způsobu divizního uspořádání směrem k projektovému řízení společnosti, založenému na co nejlepším popisu, realizaci a průchodu zakázky firmou.

Co bylo hlavním impulsem pro jinou organizaci vaší společnosti?

Od letošního roku nás v realizaci čeká obrat vyšší než 4 miliardy korun, což je více než 30ti procentní meziroční nárůst. Začínáme se také více etablovat v oblasti EPC kontraktů. Dodáváme složité technologické celky a předchozí, svým způsobem izolované, divizní uspořádání, už tomuto trendu prostě nevyhovovalo. My musíme umět spojit dovednosti jak např. stavařů z bývalé divize M3D, tak technologů, ať již z někdejších divizí M1D nebo M2D, v jeden smysluplný celek. A právě to nám při tom předchozím uspořádání moc nešlo. Mimo navýšení obratu změnu jasně vyžadovalo též zajištění kvality jednotlivých zakázek.

Když se podíváme na nové úseky a porovnáme s předchozím divizním uspořádáním, v čem je ve stručnosti rozdíl?

Když se podíváme třeba na finanční úsek,

tak např. jednotliví kontroloři místo toho, aby byli sdružení na financích, tak jsme je měli roztroušené na jednotlivých divizích. Já osobně k tomu dodávám: Co by to bylo za kontrolora, kdyby nepůsobil centrálně? Je daleko vhodnější, aby byli soustředěni na finančním úseku. Co se týká obchodu, je to to samé v bledě modrém. Dřívější obchodní politika DIZu byla taková, že obchodní činnost se vyvíjela zásadně na divizích a posléze se nějak koordinovala. Dnes obchodní úsek zastřešuje obchodníky z bývalých divizí. Došlo také k výraznému posílení v oblasti technického úseku. Úsek realizace zůstal v obdobných intencích, stejně tak personální úsek plní nadále své úkoly jako dříve. Co se týká úseku kvality, tak je mým osobním názorem, že tak jako se v japonských firmách táhne červená nit kvality celou firmou, tak tomu musí být i v naší firmě. Dobrý EPC kontraktor totiž musí v podstatě s řízením kvality počítat od začátku do konce každého projektu a nesmí ji zanedbávat.

A konkrétně u projektů se to ve srovnání s minulostí odlišuje jak?

Pokud si v současné době jako příklad vezmeme projekt spalovny v Chotíkově, tak významný objem projektu ZEVO v současnosti nespočívá pouze v technologii, ale i ve stavařině. To znamená - dříve by si manažer v divizi M2D nasmloval externí subdodavatele. Dnes již ve svém projektovém týmu má přímo stavaře. Výhodou projektového řízení firmy je

právě i to, že nosným prvkem je definovaný projekt či nějaký proces.

A jak se provedené změny projeví ve vztahu k zaměstnancům, co to pro ně bude znamenat?

Zcela bez rozdílu, jestli se jedná o řadového zaměstnance či o vedoucí pracovníky až do úrovně jednotlivých ředitelů, to znamená změnu způsobu odměňování. V současné době (rozhovor vznikl na konci dubna, pozn. red.) vše projednáváme s odbory a finální výsledek by měl být znám na konci června 2014. My v principu navrhuje možnost lépe a více odměňovat ty, kteří pracují správně. Zároveň by ale nový způsob odměňování měl znamenat i větší možnost postihu pro opačnou skupinu. Já doufám, že nám nová struktura opravdu pomůže i v lepší motivaci a odměňování zaměstnanců.

Každá takováto změna potřebuje čas, aby si obrazně řečeno „sedla“, jak vidíte cílový stav?

Nerad se zaštiťuji akademickými poučkami, ale žádoucí a cílový stav řízení DIZu by se dal učeňnicově vyjádřit jako perfektně projektově řízená firma. Od těchto změn také očekáváme, že zákazníkovi dokážeme nabídnout komplexnější produkt než dosud, hlavně v oblasti EPC kontraktů. Věřím, že i naši odběratelé, dodavatelé a další subjekty budou na tuto změnu organizační struktury reagovat pozitivně.

Zařídme ať to funguje, pak dělejme nástěnky

Věta v titulku zazněla až úplně na závěr povídání s Ing. Radomírem Bystroněm, novým ředitelem pro řízení kvality v ČKD PRAHA DIZ, jako reakce na diskusi ohledně různých certifikátů ISO a snahu řady firem po jejich až inflačním zviditelnění či propagaci.

Věta v titulku zazněla až úplně na závěr povídání s Ing. Radomírem Bystroněm, novým ředitelem pro řízení kvality v ČKD PRAHA DIZ, jako reakce na diskusi ohledně různých certifikátů ISO a snahu řady firem po jejich až inflačním zviditelnění či propagaci. „Garanci různých certifikátů jakosti určitě potřebujeme, ale daleko důležitější je, aby tomu především lidé ve firmě rozuměli a věci fungovaly,“ říká k jedné ze svých ambicí po nástupu do funkce. Prioritní cíle pak v rámci svého úseku spatřuje ve dvou oblastech - systémové, kde chce nastavit taková pravidla, aby firma byla co nejvíce efektivní včetně správné zpětné vazby. Podle jeho slov se může něco nepodařit, ale musí se o tom vědět, aby se stejná chyba neopakovala. Za druhou prioritu považuje technickou oblast, kde by se manažeři kvality měli stát plnohodnotnými členy týmu, který řídí projekt. „Největší výzvou je pro mne právě technická kvalita, parametry dosahované na stavbách. V práci inspektorů, manažerů kvality jsme dnes již v pozici, že jdeme jednotlivým projektům sami naproti. Nečekáme, až se nám oni ozvou s nějakým požadavkem, ale manažeři kvality jsou na ně nasazováni s předstihem tak, abychom mohli ovlivňovat řadu věcí, počínaje už třeba smlouvami. Prostě aby se ve finále nemuselo nic dohánět a bylo vše v pořádku,“ vysvětluje.

V rámci konkrétních projektů má úsek kvality momentálně mj. svého člověka přímo na místě v Turecku na elektrárně Adularya, dále v rámci

stavební části v Chotíkově (ZEVO) a v Mochovicích. Postupně se „kvalitáři“ chtějí dostat i k objemově menším zakázkám DIZu, které v minulosti neprocházely rukama jejich oddělení. „Jedná se sice o menší projekty v řádech 10 milionů korun, ale jde o činnosti, které by kvůli potencionální nekvalitě mohly poškodit značku ČKD. Navíc i tam odvádí zaměstnanci DIZu mnoho hodin práce, takže i zde může dojít k nějaké případné újmě např. na zdraví či jiné. Chceme je proto zajišťovat též z důvodu prevence,“ zmiňuje Ing. Bystroněk. Každopádně oblast bezpečnosti práce a životního prostředí patří spolu se zajišťováním technické kvality a pomocnou rolí při aktuálně prováděné restrukturalizaci a reorganizaci ČKD PRAHA DIZ k hlavním činnostem tohoto úseku. „Co jsem měl možnost nahlédnout, tak tady věci v minulosti fungovaly, měly hlavu a patu, lidé nad nimi přemýšleli, nicméně se úplně nepodařilo uvést je do života,“ ohlíží se za předchozí etapou R. Bystroněk.

Podle něj jde také o pojetí, jak tuto činnost vykonávat. Manažer kvality může být buď dráb, který fotí a poukazuje na problémy, kritizuje, co je špatně uděláno, nebo: „Má představa je - pojdme se domluvit, jak projekty budeme společně a dobře řídit. V případě, že něco přestává fungovat, existují přece mechanismy, které nám pomohou zjistit proč. Je za tím personální problém či narušené lidské vztahy? Nebo jsou špatně nastavené nějaké parametry? Vše se dá vyřešit, ale musí se to řešit,“

přibližuje své krédo. „Člověk z mého úseku nesmí být jenom „policajt“, musí být plnohodnotným partnerem projektového manažera. Pomáhat mu nastavit systém v rámci naší oblasti. Od smlouvy, poptávek dodavatelů, přes hodnocení jejich odbornosti, nastavení technologických postupů, jak oni budou co vyrábět, až po vymáhání toho, k čemu se ten který dodavatel zavázal. Tak já vidím spolupráci a pomoc projektovému manažerovi. Ten bude mít potom volnější ruce a více času na finanční, personální a případně jiné další věci,“ uzavírá svůj pohled na věc nový ředitel řízení kvality ČKD PRAHA DIZ Ing. Radomír Bystroněk.

Radomír Bystroněk

Ing. Radomír Bystroněk (40) vystudoval Vysokou školu Báňskou – Technickou univerzitu, obor Řízení kvality. Před příchodem do ČKD PRAHA DIZ (od 1.2.2014) zastával řadu profesních pozic spojených s řízením kvality a udržitelného rozvoje ve společnosti Skanska. Naposledy zde od roku 2008 působil jako vedoucí oddělení systému řízení. R. Bystroněk je ženatý a má dvě dcery. Ve svém volném čase se nejraději věnuje rodině a sportu.

Práce na projektu Yunus Emre v Turecku pokračují

Během jara byla uzavřena a vyrovnána turbína prvního bloku.

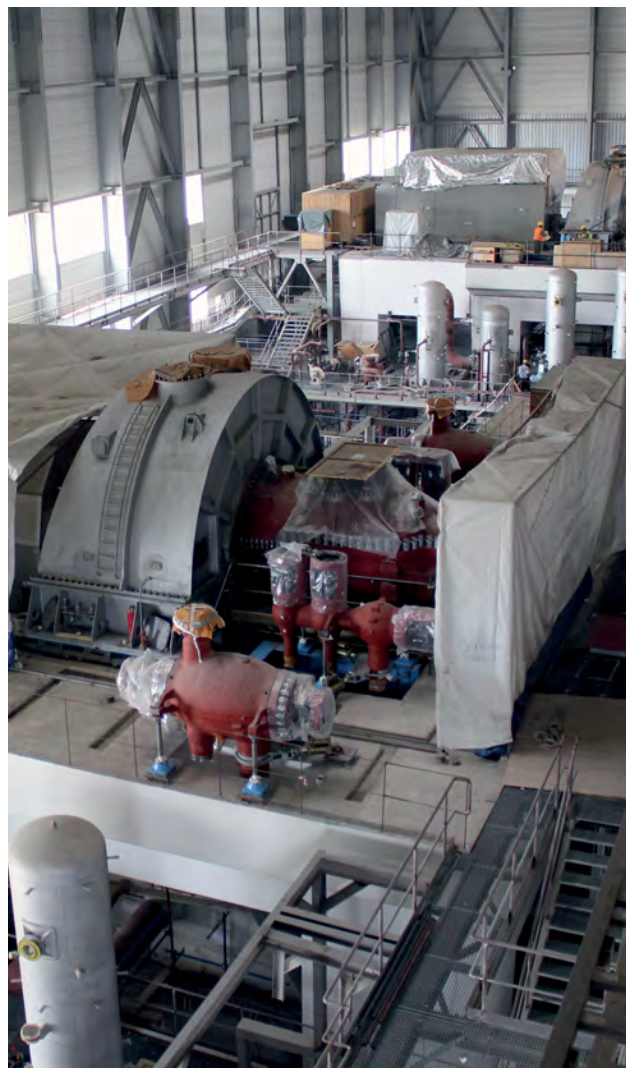
ČKD PRAHA DIZ má za sebou první zimní etapu na výstavbě uhelné elektrárny Yunus Emre, kde se konkrétně podílí dodávkou dvou bloků turbogenerátorů 2x 145 MW společně s rozsáhlým příslušenstvím (viz info v předchozím čísle Magazínu). Počasí v tomto ročním období sice nevykazovalo žádné extrémní, i tak ale byly běžné obtíže během realizace trochu umocněny zimou ve strojně (teplota kolem nuly, někdy i mráz a strojně nebyla uzavřena ani vytápěna). „V zimě se práce nezastavily, takže většina zařízení byla osazena na pozici a velká část prvního bloku A je už smontována. Ze 4/5 rozsahu dodávky ČKD máme namontováno i potrubí bloku A,“ uvedl manažer projektu Ing. Petr Kryl z ČKD PRAHA DIZ. Během letošního jara se pak podařilo dosáhnout jednoho z podstatných montážních milníků v rámci dodávky DIZu – uzavření a vyrovnání turbíny prvního bloku.

U montáže turbíny se na chvíli zastavme a podívejme se, co tato zajímavá, velmi přesná a náročná činnost vlastně zahrnuje a vyžaduje. Co všechno jí předcházelo? Výčet sice trochu připomíná monolog chalupáře – stavitele, z filmu na Chaloupce u lesa, když vyjmenovává,

co všechno potřebuje k výstavbě svého venkovského sídla, ale ironie není v tomto případě na místě. Bez těchto kroků a činností prostě tak složitá zařízení jako turbosoustroje do provozu neuvедete. „Nejprve musí být jednotlivé dodané díly, z nichž je turbína na stavbě montována, kompletně odmaštěny a poté postupně složeny do celku turbíny,“ zahajuje výčet Ing. Jaroslav Černý, hlavní inženýr Projektu z ČKD PRAHA DIZ. „Smontování turbíny představuje celou řadu montážních a kontrolních činností, které musí na sebe přesně navazovat v logicky předepsaném sledu. Nejprve se namontují podpěrné kotevní prvky a ložiskové stojany turbíny, pokračuje se montáží spodních dílů tělesa na základ a sestavením víka vnějšího tělesa. Po vyrovnání a axiálním ustavení spodní části tělesa turbíny se namontuje zadní ložisko a nastaví se vzájemné převýšení ložisek. Následuje montáž a ustavení vnitřních dílů průtočné části turbíny. Kontrola vyrovnání vnitřních dílů, polohy těles a ložiskových stojanů se provádí nejprve s použitím kontrolního hřídele. Po prvním vyrovnání ve spojení se vyjme kontrolní hřídel a vloží se místo něj již rotor turbíny. Ještě v otevřeném stavu se provede měření vzájemné polohy rotoru, ložiskových

stojanů a těles turbíny metodou velmi přesné nivelace (VPN). Poté se turbína zavře a její horní a spodní tělesa (vnitřní a vnější) se spojí pomocí šroubů. Aby se dosáhlo požadovaného předpětí, šrouby se utahují za tepla předepsaným utahovacím momentem a po utahení se nechají vychladnout. Proto se používá speciální zařízení na jejich přehřev. Nejprve se utahují šrouby vnitřního tělesa a následně šrouby vnějšího tělesa turbíny. Pak se musí turbosoustroje vyrovnat ve spojení mezi turbínou a generátorem (vysoustružením se dokončí díry pro šrouby pevné spojky mezi turbínou a generátorem). K tomu je třeba zatížit turbínu na provozní stav tím, že je do kondensátoru přivařeného zespodu ke spodnímu tělesu turbíny napuštěna v předepsaném množství voda. Následuje provedení závlivky turbíny a poté její sespojování s generátorem,“ popisuje podrobně J. Černý.

Při vzájemném sestavení turbíny a generátoru se rotory obou zařízení musí vyrovnat tzv. do řetězovky. „Těleso turbíny se ustaví podle sklonu ložisek, který byl naměřen při kontrolní montáži. Stator generátoru se ustaví tak, aby rotorová soustava tvořila plynulou průhybku

Nákres průhybky při vyrovnávání rotoru turbíny a generátoru.

podle vyrovnání rotoru turbíny a generátoru ve spojce. Zadní ložisko turbíny a přední ložisko generátoru budou ustavena tak, aby ložiska za provozu byla ve vodorovné pozici, jak je znázorněno na obrázku níže. Správné vyrovnání turbíny s generátorem je jedním ze základních předpokladů pro klidný provoz soustrojí bez nadměrných vibrací, dokončuje vyčerpávající informace Ing. Černý. S odstupem cca 3 měsíců se stejné montážní činnosti provedou na bloku B.

A na čem momentálně ČKD PRAHA DIZ v Turecku pracuje? Dokončuje se montáž potrubí a ke strojní montáži se postupně přidává montáž měření a regulace. V následujících měsících se provedou proplachy olejového hospodářství turbíny bloku A. Při nich se použije náplň oleje, který je určen pouze pro proplachy. Po dosažení čistoty olejového okruhu se nahradí provozní olejovou náplní. „Dále se osadí skříně systému pro řízení turbíny –tzv. turbine control system (TCS), dokončení montáže měření a regulace bloku

A, budou provedeny tlakové zkoušky potrubí v rozsahu naší dodávky a potom budou postupně následovat individuální zkoušky jednotlivých zařízení, odmaštění potrubních tras a chemické čištění bloku. Následně se zahájí uvádění zařízení do provozu. Vzhledem k tomu, že postup našich prací bezprostředně souvisí s připraveností ostatních navazujících provozních souborů, které pro generálního dodavatele, společnost Vítkovice Power Engineering (VPE) dodávají jiní subdodavatelé, rychlost postupu montáže nezávisí pouze na ČKD,“ upřesňuje harmonogram P. Kryl. Opět s odstupem 3 měsíců se stejné činnosti zopakují u druhého bloku.

Veškeré montážní činnosti s výjimkou montáže měření a regulace (MaR) provádí za dohledu ČKD PRAHA DIZ turecká montážní firma EFOR. Stejný subjekt provádí montáž i pro generálního dodavatele VPE. „Z toho někdy plynou problémy v alokovaní kapacit na naší část. Pracovníci se přelévají mezi námi a VPE jako ve spojených nádobách. Pokud jich VPE potřebuje

více, ubudou nám. Kvalita práce dodavatele montáže je uspokojivá, například svařovací práce jsou velmi dobře provedeny, větší obtíže jsou s včasným zpracováním dokumentační části prací. Samozřejmě se musí často řešit otázky spojené s odlišnou kulturou práce (zejména pracovní tempo a produktivita práce) a setkáváme se i s velmi odlišnými zvyklostmi, jako je např. rituální porážka zvířat při dosažení významného milníku,“ popisuje manažer projektu některá specifika.

A jak to vypadá s termínem zkušebního provozu prvního bloku elektrárny? „O termínech jeho zahájení se aktuálně jedná s VPE. U prvního bloku je snaha zahájit ho do konce letošního roku. Závisí to ale na termínech zprovoznění souvisejících provozních souborů mimo kompetence ČKD. Podle našich informací není zatím zcela vyřešena otázka termínů dodávek elektročásti pro napájení zařízení strojovny v průběhu zkoušek,“ upřesnil na závěr Ing. Petr Kryl.

Dodávka „na klíč“ pro rumunský PETROTEL- LUKOIL

V březnu 2014 podepsala ČKD ELEKTROTECHNIKA (ČKDE) kontrakt v objemu 4,5 milionu Eur s rumunskou rafinérskou společností PETROTEL-LUKOIL S.A. na dodávku dmýchadla včetně motoru a pohonu o výkonu 5 MW.

ČKDE zvítězila v tendru, kterého se mj. účastnily společnosti Siemens, Eliot, Howden ČKD Compressors nebo japonská Hitachi. Zařízení bude vyexpedováno na místo v březnu 2015 a následně uváděno do provozu. „Jedná se o naši první komplexní dodávku pohonu včetně kompresoru, čímž získáváme důležitou referenci a zároveň zkušenost pro obdobné potencionální zakázky v budoucnu,“ uvedl generální ředitel ČKD ELEKTROTECHNIKA, a.s. Ing. Michal Divín, „Hlavní motivací rumunského závodu k přechodu od stávajícího kompresoru Hitachi s parní turbínou k novému regulovanému soustrojí poháněnému elektrickou energií je možnost úplného zrušení ekonomicky náročné výroby páry,“ dodal Ing. Divín.

ČKDE podpisem tohoto významného kontraktu zúročila své obchodní aktivity. Od prvního popotávky zákazníka se v rumunském Ploiesti uskutečnilo několik důležitých jednání za účasti vrcholového managementu a řady útvarů ČKD ELEKTROTECHNIKA včetně zástupců dceřiné společnosti ČKD ELEKTROMAŠ. V rámci tohoto projektu

ČKDE využije svou novou měničovou technologii INVERT 7L s vodním chlazením, navíc poprvé v kontejnerovém provedení. Subdodavatelem dalších hlavních komponent je ruská společnost NEVINTERMAS, která zajistí dmýchadlo a motor o výkonu 4,3 MW. Celé soustrojí se bude kompletovat a zkoušet v Litvě, kde jsou pro tyto činnosti zabezpečeny dostatečné kapacity. Hlavním inženýrem projektu byl jmenován Ing. Aleksej Golocvan z dceřiné společnosti ČKD ELEKTROMAŠ na Ukrajině, jenž bude koordinovat všechny složky podílející se na této rozsáhlé akci.

Petrotel-Lukoil je součástí ruského koncernu Lukoil, který vstoupil na rumunský trh v roce 1998 odkoupením tamější nejstarší rafinérky Petronel. V posledních letech v Rumunsku investuje nemalé prostředky na zmodernizování zdejší rafinérie s cílem vybavit ji nejvyspělejšími hi-technologemi. Lukoil začal v Rumunsku obrazně „na zelené louce“ a během 15 let se vypracoval mezi špičku společností zajišťující komplexní distribuci ropných produktů.

Obhlídka areálu a stávající technologie v rumunské rafinérii za účasti členů projekčního týmu ČKD ELEKTROTECHNIKA.

Úspěšná přejímka otevřela další obchodní možnosti v Německu i jinde

V polovině dubna absolvovala ČKD ELEKTROTECHNIKA (ČKDE) důležitou přejímku nové technologie frekvenčních měničů INVERT 7L W v rámci projektu „OUTOTEC“.

Pod drobnohledem zástupců německého zákazníka ze společnosti VEM Transresch se kontrolovala veškerá průvodní dokumentace, zkoušely dodávané technologie a projekční tým musel promptně reagovat na dotazy a drobné připomínky ze strany objednavatele.

„Přejímka a následný transport zařízení do skladu VEM Transresch v Berlíně skončily pro naši společnost úspěšně. Před expedicí jsme pouze na přání zákazníka doladili některé dílčí nedostatky a změny,“ okomentoval její průběh ředitel realizace ČKDE Ing. Miloš Dobiáš. Díky zvládnutí tohoto kroku se zvýšily šance na získání obdobné zakázky v příštím roce 2015. „Zájem má jak německý partner, tak i zákazníci z jiných zemí, které také oslovila nová koncepce střídavých pohonů z naší dílny,“ dodal Ing. Dobiáš. ČKDE má již v současnosti též rozpracované

projekty pro německou firmu ELPRO na dodávku 6ti střídavých pohonů o výkonech 2,4/5 MW nebo projekt „Baškirská měď“ pro ruský trh na dodávku střídavého pohonu o výkonu 1,7 MW.

Už koncem dubna se přitom v Drážďanech konalo za účasti nejvyšších představitelů managementu ČKDE a německého partnera VEM další obchodní jednání. Kromě projednání rozpracovaných obchodních příležitostí zde ČKDE detailně prezentovala vysokonapěťový frekvenční měnič INVERT 7L na bázi vzduchového chlazení. „V prezentaci jsme se mohli opírat o již existující referenční projekt realizovaný pro ruský Usolljskij Kalijnjy kombinát. Závěrem jednání bylo vyjádření ochoty pro užší spolupráci v následujícím období a domluveny úvodní kroky,“ uzavřel Ing. M. Dobiáš.

Na ZEVO Chotíkov začínají první montáže technologií

Během jara 2014 vládli projektu výstavby spalovny komunálního odpadu v západočeském Chotíkově (ZEVO) především stavaři, postupně se už ale začínají montovat nosné konstrukce pro jednotlivá technologická zařízení.

ZEVO Chotíkov na přelomu května a června 2014, pohled z východní strany. V popředí bunkr na skladování odpadu, za ním základová deska kotleny a stavba komínu (zatím do výšky cca 40 metrů z celkových 80)

Na přelomu května a června se dostavovala spodní stavba objektů SO 01 (bunkr), SO 02 (kotelna), SO 03 (sklad škváry), SO 04 (čištění spalin) a SO 010 (komín, zatím do výšky 35 metrů). „Montáž nosné konstrukce kotle jsme zahájili hned na počátku června, montáž samotného kotle pak začne v srpnu stejně jako technologie čištění spalin,“ uvádí manažer projektu ZEVO Chotíkov Ing. Jaroslav Havran z ČKD PRAHA DIZ. Pro dalších pět objektů označených jako SO 05 až 09 je prozatím

• připravena pilotáž pro základy a se stavbou se tady počítá až po dokončení těžkých montáží technologií kotle a čištění spalin. „Při výpočtech v rámci basic designu jsme zjistili, že by spalovna šla ještě vylepšit. Původní technologie byla konzervativní a odrážela běžný standard ve spalovnách, kde se vyrábí pára s teplotou 400 °C a tlakem 40 barů. My jsme zvýšili parametry páry na 425 °C a tlak na 50 barů. Zvýší se účinnost celého cyklu a tím vlastně dojde i ke zlepšení jak efektivity,

• tak flexibility (bude moci spalovat více druhů odpadu) celého zařízení,“ komentuje stručně změnu Ing. Havran. Zjednodušeně, pokud bude ZEVO Chotíkov dosahovat vyššího výkonu, vyrobí více tepla i elektřiny, zkrátí se mu návratnost investice. Do konce letošního roku chce ČKD PRAHA DIZ v Chotíkově ukončit hrubou montáž kotle a čištění spalin. Měla by být také usazena turbína s generátorem a zahájena montáž vzduchového kondenzátoru a dalších pomocných provozních souborů.

Dodávky pro české doly opět v kurzu!

Objem dodávek ČKD ELEKTROTECHNIKA pro české doly v letošním roce vzrostl o cca 50 %.

Ve všech projektech opět najdou uplatnění měničové systémy z tradiční produkce firmy a též nová technická řešení uzpůsobená na základě konkrétních technických možností. Hlavním cílem navržených řešení je samozřejmě spokojenost finálního zákazníka. „V květnu 2014 jsme dodali zařízení pro Důl Zápotocký 1/LAZY, kde jsme použili novou koncepci měničové sestavy VARIANT MAXI pro stejnosměrný pohon motoru 2 x 3750 kW (viz foto). Podstatným snížením paralelně pracujících tyristorů a změnou konstrukce součástkových bloků jsme snížili složitost zařízení a jeho nároky na údržbu, přitom jsme zvýšili jeho spolehlivost,“ přiblížil technické detaily projektový manažer zakázky Stanislav Souček z ČKD ELEKTROTECHNIKA. V druhé polovině roku 2014 se potom bude ČKD ELEKTROTECHNIKA podílet na rekonstrukci měničů buzení dvou W-L soustrojí o výkonu 2 MW a dodávat pohon těžního stroje o výkonu 2,9 MW

• včetně FKZ do dolu ČSM. Souběžně se zmiňovanou akcí se bude vyrábět zařízení a zároveň připravovat rekonstrukce pro důl Darkov, což mj. zahrnuje modernizaci dekompenzačního členu FKZ, úpravu rozvodny 22kV a velínu. „Pro společnost ČKD ELEKTROTECHNIKA jako dlouholetého dodavatele různých typů regulovaných pohonů velkých výkonů pro těžní stroje je zásadní fakt, že i přes nepříznivou situaci především v černouhelných dolech, české důlní společnosti investují do modernizací a rekonstrukcí svých provozů,“ uvedl Ing. Miloš Dobiáš, ředitel realizace a finálních dodávek ČKD ELEKTROTECHNIKA. „Ve výhledu jsou i další podobné projekty, které by se s určitou pravděpodobností mohly realizovat ještě na přelomu tohoto roku. Podobný vývoj a přístup důlních společností v daném segmentu je pro naši společnost více než uspokojivý,“ dodal Dobiáš.

Nové koncepce VARIANTU MAXI použita při rekonstrukci původních sestav RETYRUS M pro Důl Zápotocký 1/LAZY. Před expedicí ji při posledních zkouškách kontroluje elektromechanik Lukáš Fejt.

V Precheze dokončeny komplexní zkoušky, na řadě jsou garanční

ČKD PRAHA DIZ, a.s. dokončila v únoru 2014 komplexní zkoušky výroby kyseliny sírové a navazující energetické části s turbogenerátorem v přerovské Precheze.

„Na základě výsledků komplexních zkoušek byla zahájena příprava na provedení navazujících zkoušek garančních, které započaly v průběhu května 2014. Účelem těchto zkoušek je v podmínkách reálného provozu prokázat, že provedené dílo dosahuje kvalitativní a výkonové parametry, které jsou požadovány zákazníkem a které byly sjednány ve smlouvě. Měření provádí specializované pracoviště Vysoké školy báňské z Ostravy. Po splnění tohoto milníku je naplánováno postupné předání díla zákazníkovi,“ uvedl Ing. Jaroslav Koniček, projektový manažer z ČKD PRAHA DIZ.

ČKD musí urgentně vyřešit úpravu kotle od přerovské kotlární Vlček, neboť dodavatelem bylo špatně zvoleno konstrukční řešení. Bohužel, i toto je příklad stále se zhoršující kvality dodávek a neochoty řešit technické problémy od výrobních firem nejen lokálních, ale i nadnárodních.

Smlouvu v celkové hodnotě 342 mil. Kč na realizaci rekonstrukce výroby kyseliny sírové a instalaci parní turbíny pro Precheza a.s., Přerov ze skupiny Agrofert, podepsala ČKD PRAHA DIZ, a.s. jako EPC kontraktor v březnu 2012. Projekt je technologicky rozdělen na dvě části. Chemická, označená jako S1, zajišťuje výrobu kyseliny sírové a po finálně dokončené rekonstrukci se tedy zvýší výrobní kapacita na 600 tun H_2SO_4 za den. V části T1 bude docházet k přeměně tepla vznikajícího při výrobě kyseliny na elektrickou energii v kondenzační turbíně a generátoru.

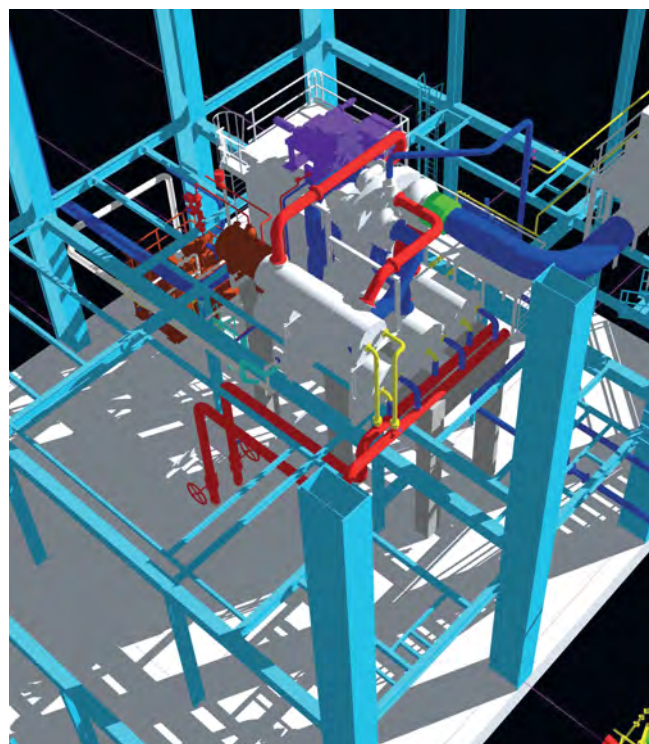
Zkušební technik ČKD PRAHA DIZ Lubomír Rypl, který zajišťuje provádění zkoušek dodaných technologických celků, sleduje ve velině chod výroby H_2SO_4 a turbogenerátoru během ověřovacích zkoušek.

DIZ se podílí na zakázce pro maďarskou chemičku

ČKD PRAHA DIZ, a.s. dodá pro výrobní závod společnosti Nitrogénművek Zrt., Pétfürdő v Maďarsku část technologie v hodnotě cca 125 milionů korun.

„Naše dodávka zahrnuje vzduchový převodový pětistupňový radiální turbokompresor, olejové hospodářství (společné pro turbínu a kompresor), vstupní vzduchový filtr a propojovací potrubí. Dále kompletní části elektro, řídicí systém, stavební práce a projekční práce s tím související,“ uvedl hlavní inženýr projektu Ing. Jiří Pozděna, CS. z ČKD PRAHA DIZ. Na zakázce firma ČKD spolupracuje s PBS Energo a.s., která je dodavatelem turbíny. Celková hodnota kontraktu pro české společnosti přesahuje 230 milionů Kč.

• Celý projekt, díky němuž dojde k navýšení stávající kapacity výroby čpavku v chemičce Nitrogénművek Zrt, zahrnuje instalaci vzduchového kompresoru, který bude poháněn parní turbínou. Turbosoustrojí bude umístěno ve stávající kompresorové hale na původní základ. „V září letošního roku by měla být zkompletována stavební část a přesně o rok později, v září 2015, potom technologická. V říjnu 2015 dojde k předání díla zákazníkovi,“ upřesnil Ing. Winkler.

3D model dodávky ČKD PRAHA DIZ pro maďarský závod Nitrogénművek Zrt. V Pétfürdő

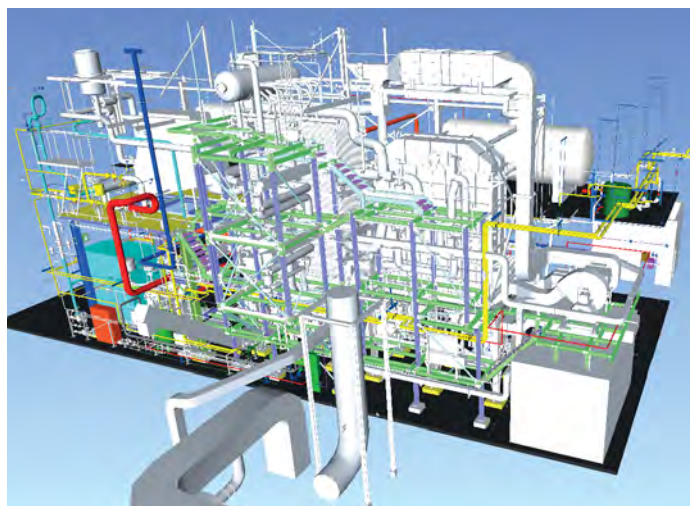

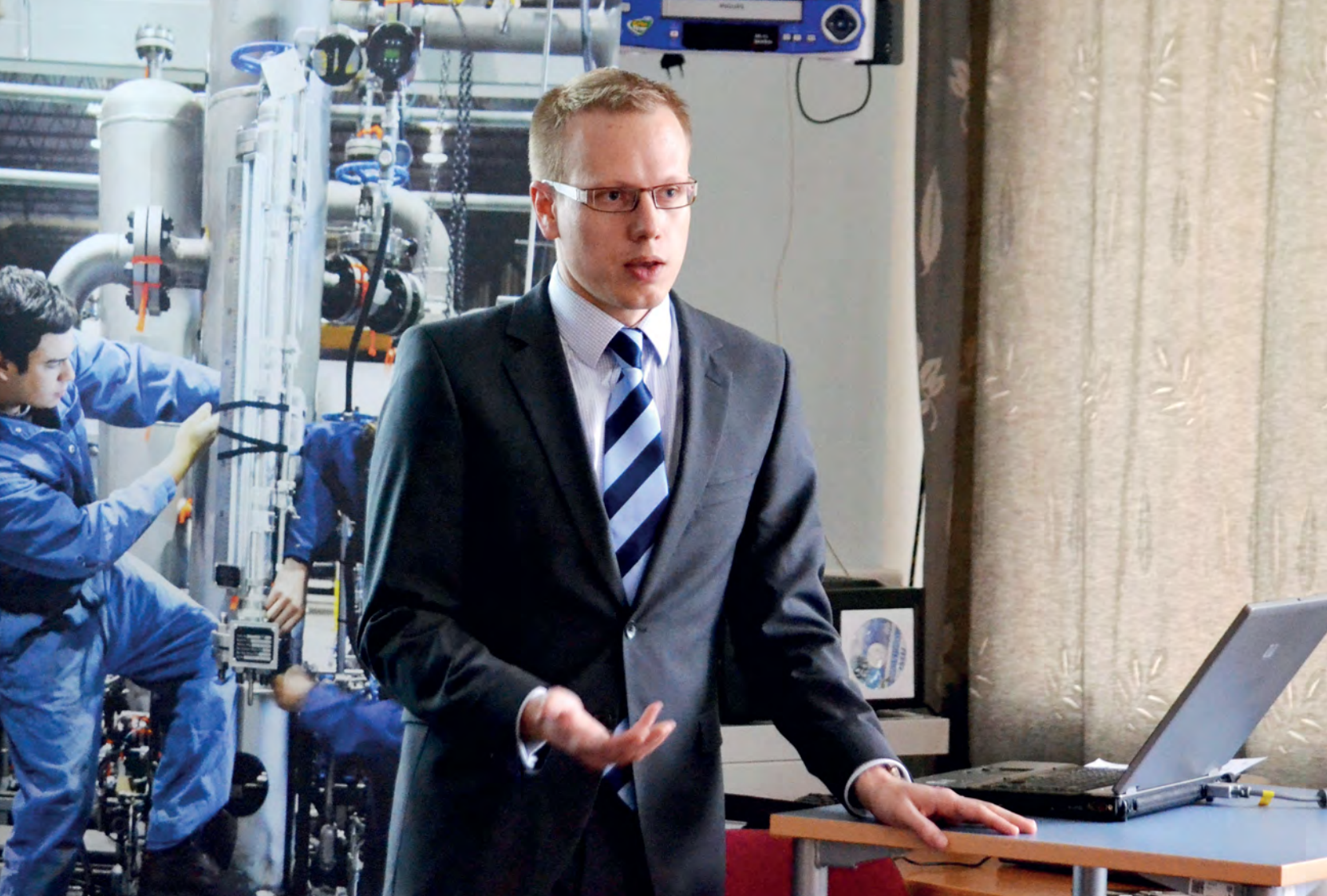
Energoblok na spalování biomasy v Mariánských Lázních byl dokončen

ČKD PRAHA DIZ, a.s. dokončila v průběhu prvního pololetí 2014 energetický blok na spalování biomasy v Mariánských Lázních pro společnost Dalkia. První pára i megawatty elektřiny byly do sítě dodány už v rámci zkušebního provozu během prosince 2013. Kontrakt se společností Dalkia Mariánské Lázně a.s. se podepsal v únoru 2013.

Projektovní práce se zahájily ihned po podpisu smlouvy. „Projektanty čekal nelehký a hodně náročný úkol - umístit novou technologii do velmi malého prostoru staré kotelně, kde byly původně mazutové kotle. V projektu je proto mnoho prostorově úsporných projekčních řešení,“ popsal některá specifika hlavní inženýr projektu Ing. Václav Žmolík z ČKD PRAHA DIZ. Součástí dodávky ČKD PRAHA DIZ pro tento bio blok vyrábějící jak elektřinu, tak teplo, byl nový kotel o jmenovitém výkonu 12 t/h, turbogenerátor o výkonu 1 MW elektrických, systém palivového hospodářství, systém čištění spalin pomocí elektrostatického odlučovače a také reverzní osmóza, která upravuje napájecí vodu.

Co se týká samotné realizace, tak během 10 měsíců musely být zbourány staré základy a nosné ocelové konstrukce haly ve stávající kotelně. Dále vybudovány nové nosné konstrukce, provedeny veškeré stavební práce, montáž kotle, turbogenerátoru a potrubí. Potom i montáž elektroodlučovače, výstavba zásobníku paliva včetně zajištění záporovým pažením a montáž strojní části dopravy paliva, instalace silové části a MaR či SW celého díla. „Ve špičce montážních prací bylo na stavbě přítomno cca 120 pracovníků. Malý prostor ve staré kotelně a v celém areálu výtopny kladl extrémní nároky na koordinaci montážních prací,“ uvedl k tomu vedoucí projektu Ing. Josef Mendl z ČKD PRAHA DIZ.

Ing. Michal Schrimpel z ČKD ENERGY, a.s. při svém vystoupení na semináři.

ČKD ENERGY prezentovala své úspěšné realizace mikroturbín na odborném semináři

Asociace mikroturbín, o.s. ve spolupráci s ČKD ENERGY, a.s. a Ústavem procesní a zpracovatelské techniky ČVUT – FS uspořádala v dubnu 2014 v Praze na strojní fakultě ČVUT odborný seminář „Mikroturbíny 2014 – Ekologická energie pro Vaše obce a firmy“.

ČKD ENERGY, a.s. je aktivním členem Asociace mikroturbín, o.s. již od roku 2011. Akce se účastnilo přes 30 zástupců různých firem a institucí. Hlavním cílem bylo seznámit účastníky s nastupujícím trendem lokální výroby elektrické energie a tepla za pomoci technologie spalovacích mikroturbín. Seminář zahájil předseda asociace Ing. Jan Šurovský.

V jeho druhé části zaměřené na oblast administrativy a ekonomiky provozu a možné aplikace technologie mikroturbín do složitějších systémů pak prezentoval úspěšné realizace ČKD ENERGY v této oblasti Ing. Michal Schrimpel. Ve svém příspěvku mj. uvedl, že i přes

vyšší administrativní zátěž a investiční náklady nachází mikroturbíny Capstone uplatnění ve specifických oblastech výroby tepla, páry, absorpčního chlazení i záložních zdrojů elektriny. ČKD ENERGY zatím instalovala 3 aplikace o jmenovitém elektrickém výkonu 200 kW, z toho dvě v Praze, jednu v Ostravě. Dvě jsou využívány v průmyslu topení a chlazení, jedna v bytovém domě (viz další text v Magazínu).

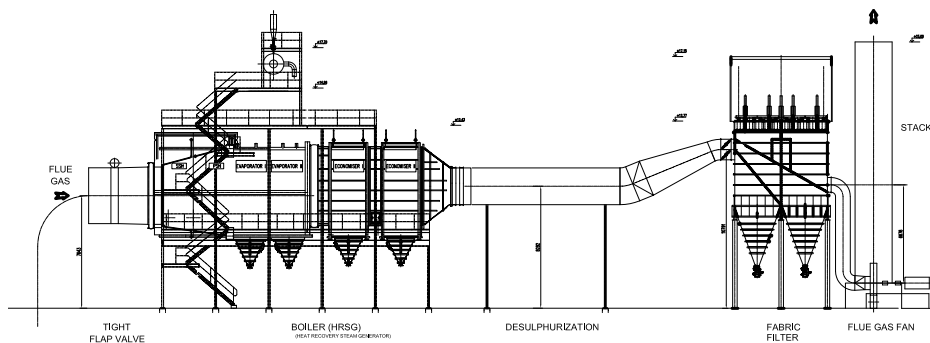
Úvodní část semináře se věnovala oblasti výroby a úpravy bioplynu pro potřeby kogeneračních jednotek. Své poznatky odprezentovali profesor Pavel Dítl a Ing. Lukáš Krátký z ČVUT-FS, které

detailněji doplnila profesorka Jana Záborská z VŠCHT. Z jejich vystoupení vyplynulo, že využití mikroturbín v oblasti spalování bioplynu umožňuje dosahování jejich dlouhé životnosti a tvorbu minima emisí především NO_x a CO₂.

Další část semináře byla zaměřena na vývoj v oblasti mikroturbín. Zajímavá byla ukázka výstupů vývoje vysokootáčkového generátoru s výkonovou elektronikou, na které pracuje Ing. Martin Novák z ČVUT. Ing. Jan Šurovský seznámil posluchače s možnostmi vývoje mikroturbíny v podmínkách ČR. Mezi atraktivní hosty patřil též Ing. Václav Hrabák z Hospodářské komory ČR.

ČKD ENERGY navrhla design energetické části koksovací baterie do Lotyšska

Začátkem letošního roku podepsala společnost ČKD ENERGY, a.s. smlouvu s Hutním Projektem Frýdek Místek a.s. na projektové práce energocentra koksovací baterie projektu HRC Libau ve městě Liepāja v Lotyšsku. To je vzdálené přibližně 220 km na západ od hlavního města Rigy.

„Naším úkolem bylo vypracovat koncepční návrh dvou technologických balíčků. Konkrétně se jednalo o soubory označené 09 -Kotel a 10 - Strojovna. Ve spolupráci s brněnskou společností Bilfinger Babcock CZ s.r.o. jsme pro tuto technologickou aplikaci navrhli tři ne zcela typické horizontální kotle na odpadní teplo o celkovém výkonu 90 t/h páry, využívající k výrobě páry spalín, které vznikají při procesu koksování o objemu až 176 000 m³/hod. Kotle jsou umístěny za sebou podél celé koksovací baterie, jejíž celková délka dosahuje 500 m a je rozdělená na třetiny,“ popsal základy navrženého řešení pro technologii kotle manažer projektu Luděk Zimmermann z ČKD ENERGY. Protože vstupní teplota spalín může dosahovat až 1 250 °C, je místo klasického plechového vstupního kanálu navržen kanál tvořený membránovou stěnou. Zároveň bude celý blok fungovat tak, aby nedošlo provo-

z em kottů k narušení procesu koksování. To je zajištěno instalací ventilátoru a regulační klapky za každým z kottů.

Vzhledem k tomu, že se koksovna staví v blízkosti obydlené části města Liepāja, byly při projektování také zohledněny všechny požadavky na emisní limity. „Součástí našeho návrhu je též odsiřovací jednotka a filtr prachových částic. Produkty odsiřování a popel zachyceny ve filtrech bude skladován v sílech, v pravidelných intervalech odvážen a zpracováván při výrobě hnojiv,“ doplňuje další podrobnosti L. Zimmermann.

Pro strojovnu je navrženo parní kondenzační turbosoustrojí o výkonu 25 MW s jedním odběrem páry pro výměník pára / voda o parametrech páry 515°C, 112 bar. Součástí technologického balíčku 10 je i chemická

úprava vody a chladicí věže. „Přestože je koksovací baterie umístěna v podstatě na pobřeží Baltského moře, byl jedním z největších technických problémů, které bylo nutné v průběhu projektování vyřešit, právě nedostatek vody potřebné pro zajištění všech technologických procesů koksárny,“ zmiňuje technický ředitel ČKD ENERGY, a.s., Ing. Michael Landsmann. Investor nepřistoupil na variantu úpravy slané mořské vody, a proto se bude čerpat z několika set metrů hlubokých podzemních vrtů.

Vyrobená elektrická energie se v první řadě využije k pokrytí elektrické spotřeby všech výrobních procesů koksovací baterie. Přebytková elektřina pak bude dodávána do elektrické sítě města Liepāja. V zimních měsících bude pára z turbíny zároveň sloužit k vytápění přilehlé části města.

ČKD ELEKTROTECHNIKA opět nechyběla na AMPERu

Největší událost v oblasti elektrotechniky, elektroniky a automatizace v ČR – Mezinárodní veletrh AMPER, se uskutečnil v březnu 2014 na brněnském výstavišti.

Letošní již 22. ročník se konal pod záštitou Ministerstva průmyslu a obchodu. Mezi vystavovateli znovu nechyběla ani ČKD ELEKTROTECHNIKA, a.s. ze skupiny ČKD GROUP.

„Pro naši společnost byl důležitý fakt, že nejvíce vystavovatelů (celkem 165) bylo z oboru automatizace, řízení a regulace, což spadá do oblasti naší působnosti. ČKD ELEKTROTECHNIKA tak mohla na veletrhu prezentovat své nové produkty a projekty, naši zástupci ale zároveň nahlédli i pod pokličku konkurence. Jednou ročně se také můžeme prezentovat na české elektrotechnické scéně a při té příležitosti se též sejít

s našimi stálými i potencionálními zákazníky. I proto zůstáváme veletrhu AMPER pravidelně věrní a těšíme se i na jeho 23. ročník v roce 2015,“ charakterizovala letošní účast a hlavní přínosy pro firmu z této akce Ing. Ludmila Borzová obchodní manažer z ČKD ELEKTROTECHNIKA, a.s. Veletrh AMPER tradičně zaplnil brněnské výstavní pavilony a přilákal více než 43 tisíc návštěvníků, z čehož 11 procent bylo ze zahraničí. Vzestupná tendence počtu vystavovatelů (letos z 20 různých zemí) rovněž dokresluje jeho atraktivitu a stoupající zájem odborné veřejnosti prezentovat tady svoji práci.

Stánek ČKD ELEKTROTECHNIKA byl jako tradičně v centru dění veletrhu AMPER. Zajímavostí byl první on-line přenos z odborného veletrhu v ČR na internet prostřednictvím TV AMPER FÓRUM.

Zasouvání skidu plynové turbíny

Zajímavá reference pro DIZ v SYNTHOS Kralupy

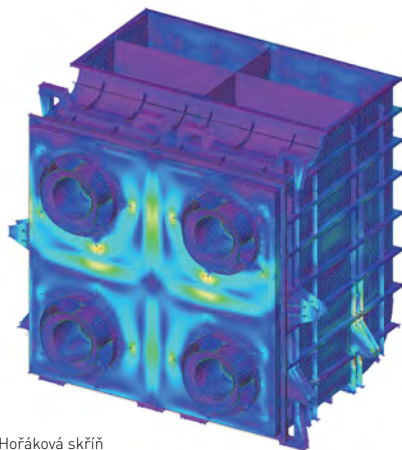
EPC kontrakt na dodávku plynové turbíny a úpravy kotle K1 v areálu chemické výroby společnosti SYNTHOS v Kralupech nad Vltavou uzavřela ČKD PRAHA DIZ již v únoru 2013. Celý projekt zahrnoval integraci plynové spalovací turbíny SIEMENS SGT700 o výkonu 32 MW do prostoru demontovaného kotle K2 a provedení nezbytných úprav kotle K1, hořákové skříně a instalace navazujícího technologického zařízení. Součástí byla taktéž část stavební, elektro a MaR.

„Dílo je v současnosti kompletně předáno zákazníkovi. Účinnost zařízení potvrzená garančním měřením dosahuje při nominálním výkonu přes 91% (garantováno 85%) a produkce NOx 80 mg/ Nm^3 (garantováno 200 mg/ Nm^3). Dosažené výsledky plně reflektují relevanci našeho inovativního přístupu v řešení složitých technologických uzlů. Potvrdily též vhodnost a zejména správnost využití aplikace nejen pro tento typ energetického zařízení. Přes všechna úskalí při realizaci jsme získali velmi zajímavou referenci v této oblasti,“ vyzdvihl úspěšně

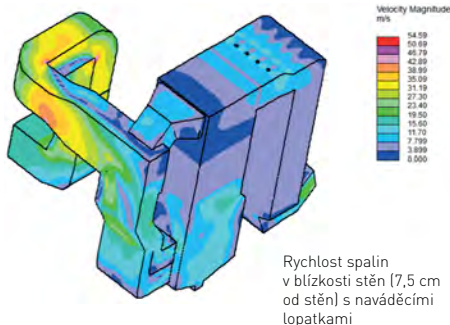
dokončení projektový manažer Ing. Tomáš Caha z ČKD PRAHA DIZ.

V průběhu přípravy projektu bylo využito několika sofistikovaných přístupů k řešení komplexních technologických uzlů s využitím CFD a FEM modelování. „V oblasti proudění spalin jsme ve spolupráci s VUT Brno zpracovali 3D model spalínovodu. Cílem bylo určení tlakové ztráty spalin a zejména optimalizace proudění ve spalínovodu, jehož trasa byla z dispozičních důvodů velmi nestandardní,“ vysvětlil Ing. Caha.

Rovnoměrné rozložení proudu spalin do jednotlivých komor hořákové skříně je totiž klíčové pro zajištění optimálního chodu hořáků a s tím spojené redukce produkce emisí NOx . Výsledkem této části modelu bylo umístění usměrňovacích lopatek do střední části spalínového traktu. Dalšími výpočty byla ověřena funkce regulační klapky v horním tahu kotle, resp. rozložení průtoku po průtočném průřezu spalínovodu v závislosti na protitlaku sestavy. Výsledky byly zapracovány do algoritmů, které současně zahrnují korekce na přebytek O_2

Hořáková skříň

a optimalizaci adiabatické teploty v plameni. Logiky provozu taktéž zahrnují požadavek zákazníka na „udržení“ provozu kotle při havarijním odstavení turbíny a náhlém přerušení dodávek spalin do hořákové skříňe.

„Návazně na to jsme při úpravách kotle provedli kompletní novou konstrukci hořákové skříňe a napojení na stávající kotel. Z materiálového hlediska již nevyhovovala a bylo nutné ji vyměnit. Při pevnostním výpočtu hořákové skříňe se nám dlouho nedařilo uspokojivě vyřešit zejména napojovací body. Připojení spalinovodu na hořákovou skříň -přechod vnitřní a vnější izolace (teplotní rozdíl cca 500°C na volných přírubách!) a zejména napojení na kotel přes objemovou dilataci představoval skutečnou výzvu pro celý projektový tým. „Nakonec se tyto problémy podařilo eliminovat instalací tkaninových kompenzátorů speciální konstrukce a vložením izolační mezivrstvy oddělující prostor objemové dilatace od spalin v hořákové skříňi,“ popsal navržené řešení T. Caha. Pro doplnění - hořáková skříň z materiálu 1.4571 se kvůli rozměrům (5x5x5m) musela transportovat ve 4 segmentech a svařovala se až v prostoru kotle K1. Neméně náročnou etapu celého projektu potom představovala i vlastní montáž. Ve velmi omezeném prostoru stávající kotelny se manipulovalo s rozměrnými moduly spalinovodu o váze

bezmála 10 tun, které se usazovaly s přesností na milimetry.

„Chtěl bych tímto poděkovat všem pracovníkům zainteresovaným na projektu za jejich nadšení a výbornou spolupráci,“ uzavřel čerstvý úspěch ČKD PRAHA DIZ Ing. Tomáš Caha. Další číslo Magazínu přinese obsáhlejší recenzi tohoto podařeného projektu.

Základní technologický popis zařízení dodávaného pro SYNTHOS

Principiálně se jedná o paroplynový cyklus s přitápěním, přičemž je umožněn nezávislý provoz turbíny i kotle. Kotel K1 o nominálním výkonu 120 MWt je vybaven 4ks kombinovaných hořáků na zemní plyn a mazut, každý o výkonu 30 MW. Spaliny o teplotě 540°C jsou z turbíny vedeny spalinovým traktem do jednotlivých hořáků, kde jsou díky dostatečnému obsahu kyslíku využity jako náhrada spalovacího vzduchu. Část spalin je vedena do horního tahu kotle z důvodu zajištění co nejnižšího protitlaku ze strany GT a tím zamezení redukce svorkového výkonu GT. Oddělovacím členem mezi GT a K1 je divertorová klapka vybavená dvojicí ventilátorů těsnícího vzduchu a celou sestavu kompletuje bypassový komín.

V Lovochemii na plné obrátky

ČKD PRAHA DIZ uzavřela v červnu 2013: Smlouvu o dílo pro projekt „Ekologizace energetického zdroje v Lovochemii, a.s.“

Dodávka v hodnotě cca 1 miliardy Kč do Lovochemie pro jednu z firem skupiny Agrofert je realizována formou „na klíč“. Zahrnuje instalace cirkulačního fluidního kotle K8 (palivem je uhlí) včetně dalších pomocných technologií. Nový kotel CFB o výkonu 120 tun/h páry při teplotě 535°C a tlaku 10 MPa nahradí dva stávající práškové kotle, které budou po jeho uvedení do provozu odstaveny. „Zvýší se jeho účinnost a zároveň bude mít i nepatrně vyšší výkon než oba dosluhující. Pára vyrobená ve vysokotlakém parním kotli bude přiváděna na rychlozávěrný ventil parní turbíny. Ta bude pohánět generátor na výrobu elektrické energie o výkonu 25,6 MW,“ upřesnil hlavní technické parametry hlavní inženýr projektu Ing. Ladislav Szántai ze slovenské pobočky ČKD PRAHA DIZ v Levicích. Parní turbína a generátor včetně vyvedení

Svařování tlakových částí cyklonu a membránových stěn.

výkonu už ale nejsou součástí dodávky ČKD. Kotel je umístěn na novou ocelovou konstrukci ve stávajícím objektu kotelny, která je součástí hlavního bloku energocentra a nachází se mezi administrativní budovou, plynovou a práškovou kotelnou.

„Staveniště jsme si převzali koncem července 2013. O měsíc později v srpnu byla zahájena demolice jižní a západní části kotelny a demolice komína,“ popisuje úvodní etapu Ing. Szántai. V říjnu 2013 pak následovala výroba tlakových částí a vlastní realizace spodní stavby. V prosinci potom montáž ocelové konstrukce kotle a kotelny. Na konci února 2014 byla osazena napájecí nádrž a započala montáž nového kotle osazením kotlového tělesa a navazující montáž membránových stěn

cyklonu a zadního tahu. Na přelomu letošního května a června se dokončovala dokumentace Detail Designu pro všechny stavební objekty a provozní soubory, a také se uzavíraly smlouvy pro subdodávky. Pokračovala též montáž tlakových částí kotle včetně potrubního systému. „Tlaková zkouška kotle je naplánovaná na konec srpna 2014. Potom přijdou na řadu práce pro izolace a výmurovky, finalizace montáže netlakových částí a venkovních systémů. Dokončení stavby a montážních prací je plánováno na duben 2015, komplexní zkoušky se uskuteční během června až července 2015. Zákazníkovi bychom měli kompletní dílo předat na konci roku 2015,“ nastínil celý harmonogram této významné zakázky pro ČKD PRAHA DIZ Ing. L. Szántai.

Veletřhy iKariéra na českých vysokých školách

V jarních měsících letošního roku se zástupci skupiny ČKD GROUP zúčastnili veletrhů pracovních příležitostí nazvaných iKariéra.

Konkrétně na ČVUT a VŠCHT v Praze, plzeňské ZČU a na VÚT v Brně je navštívily tisíce studentů, kteří zde mohli potkat zástupce jednotlivých firem a získat tak informace o možnostech brigád, stáží nebo i trvalého pracovního poměru.

Veletřhy pracovních příležitostí iKariéra bývají již tradičně dobře připravené. Každý návštěvník obdrží katalog – informačního průvodce, se stručnou charakteristikou vystavujících firem včetně jejich požadavků na studenty i absolventy. Na jednotlivých stáncích se pak během dne konají osobní setkání studentů a zástupců společností. Účastníci veletrhu se vedle toho také zúčastní celé řady doprovodných aktivit – v letošním roce mohli např. navštívit různé firemní prezentace a workshopy, nechat si zkontrolovat životopis od zkušených personalistů, nebo si do něj nechat zhotovit profesionální fotografii.

ČKD GROUP měla zájem především o absolventy, ale další formy spolupráce nabízela i studentům nižších ročníků, například brigády, stáže, odborné praxe nebo konzultace diplomových, doktorandských a dalších odborných prací. „Hledáme hlavně absolventy technických oborů, kteří jsou schopni se rychle orientovat

ve firemním prostředí, chtějí se učit novým věcem, mají dobré komunikační dovednosti, jsou cílevědomí a dostatečně flexibilní. Zároveň požadujeme, aby byli dobře jazykově vybaveni, tedy aby plynně mluvili anglicky nebo rusky, nejlépe obojí, a aby byli dostatečně mobilní a nevadilo jim vycestovat pracovním do zahraničí. Úspěšným uchazečům o zaměstnání v našich společnostech pak můžeme nabídnout práci na zajímavých projektech, dynamické a motivující prostředí, možnost profesního i kariéerního růstu a při kvalitní práci zajímavé finanční ohodnocení. Podporujeme především profesní rozvoj našich zaměstnanců účastí na různých odborných kurzech, školeních a konferencích, případně nabízíme i jazykovou výuku na pracovišti,“ uvedl Mgr. David Vít, personální ředitel ČKD GROUP, a.s.

A jak by se dala hodnotit úroveň mladých techniků – letošních absolventů technických vysokých škol? „Ti opravdu motivovaní a cílevědomí studenti se na veletrhů dobře připravili: vybrali si v průvodci firmy, které je nějak oslovily, dokázali se dobře prezentovat, včetně oboru a ročníku studia, měli připravené dotazy k zaměření našich společností, realizovaným i chystaným projektům, možnostem a formám spolupráce, firemní kultuře...

Dokonce někteří přinesli rovnou na náš stánek i svůj vytištěný životopis,“ uvádí Vít. Ostatním zájemcům, co takto vybavení nebyli, ČKD GROUP poskytla svůj dotazník, kde mohli vyplnit údaje týkající se jak studia, tak i dosažených pracovních zkušeností a znalostí. „Tuto databázi nyní zdigitalizujeme a s takto získanými údaji budeme nadále pracovat v průběhu roku při náboru a výběrů nových zaměstnanců nebo brigádníků,“ vysvětlil David Vít.

Podobné akce představují pro společnosti skupiny ČKD GROUP nejen možnost navázání spolupráce se studenty a absolventy, ale také výraznou propagaci a podporu značky ČKD na českých vysokých školách. „Byli jsme rádi, že povědomí studentů o naší značce je poměrně vysoké. Zájem společnosti s dlouholetou tradicí pak vidí uchazeči o zaměstnání jako významnou přidanou hodnotu,“ uzavřel David Vít.

Výše uvedené zájem studentů o práci v ČKD GROUP potvrzují i výsledky mezinárodního průzkumu publikovaného v MF Dnes na téma: „Kde chtějí pracovat čeští absolventi-technici.“

ČKD GROUP patří mezi první padesátku takových firem.

Hokej, který nabíjí energii

Už dva roky se scházejí hokejisté z řad zaměstnanců všech firem ČKD GROUP na společných trénincích, které si příležitostně „okoření“ i přátelskými zápasy nebo účastí na turnajích. Jejich přípravné kempy si nedávají za cíl žádné triumfální úspěchy na nějaké významné hokejové akci, ale fungují především jako odreagování od pracovních povinností, k načerpání energie nebo jako přátelská setkání.

Ing. Miroslav Punčochář z ČKD PRAHA DIZ, který má jako projektový manažer má na starost dodávku stanice zdroje chladu pro JE Mochovce, nazouvá brusle společně s dalšími kolegy z ČKD už od samého vzniku tohoto firemního týmu. „Využil jsem tehdy nabídky tlumočené z vedení ČKD GROUP, že je možnost chodit si pravidelně zahrát hokej. Sport mám rád, a tak i když jsem v minulosti hrál vlastně jenom na zamrzlém rybníku, neváhal jsem dlouho,“ říká manažer DIZu, který nevynechá ani pravidelné pondělní fotbalky nebo florbalu, pro změnu zase s jinou partou „Kolbeňáků“.

Zpočátku se na hokejové tréninky moc lidí nehrnulo, ale postupně se vykrystalizovala parta zhruba 10 hráčů z řad ČKD GROUP, ČKD ENERGY, ČKD PRAHA DIZ nebo ještě i z Kompressorů (pozn. redakce, ty už dnes patří do skupiny Howden). Řada z nich víceméně pravidelně chodí hrát hokej např. buď do Letňan nebo na Kobru, každý však vítá možnost zahrát si spolu. Tuto partu potom pravidelně doplňují lidé z managementu Sparty Praha a Lva Praha, tedy klubů, kde je ČKD GROUP partnerem. Scházejí se většinou v pátek ráno,

podle času a možností buď v Tipsport Aréně, někdy i v O2 Aréně. „Většinou nás je celkem okolo 15, takže si zahrajeme proti sobě. Nehrajeme moc „do těla“ ani tvrdě, což je ale možná ještě náročnější, než kdybychom podobný styl praktikovali,“ přibližuje M. Punčochář úroveň tréninkových matčů. Na druhé straně se tím dost eliminují případná zranění, která se kontaktním sportům, hokej nevyjímaje, nevyhýbají. Velké obavy z případné pracovní absence v duchu hesla „sportem ku zdraví“, tak nejsou na místě.

Čas od času se na tréninkových zápasech objeví i emisaři nejrychlejší kolektivní hry světa v podobě hráčů Sparty nebo Lva. Na jedno takové setkání dnes s úsměvem vzpomíná právě i Miroslav Punčochář. „Na střídače se objevil nějaký nový chlapík a tak když už jsem byl na ledě nějakých 5 minut, přijedu k němu a říkám – pojď si taky zahrát, ať jen nekoukáš. A on že ne, abych klidně hrál dál a potutelně se usmíval. Pojď, povídám mu znovu, vždyť by ses třeba vůbec nemusel dostat na led. No, a pak jsem zjistil, že je to sám kapitán Lvů Jiří Novotný, kterého jsem v té době ještě vizuálně

pořádně neznal.“ Hráli jsme také zápas s HC Olymp, mužstvem herce Martina Dejgara, proti nám nastoupil Jiří Hrdina, legenda českého hokeje a několikanásobný držitel Stanley Cupu. Mimo setkání s hokejovými osobnostmi mají pak hokejové zápasy pro jeho účastníky i další plusy směrem k pracovním povinnostem nebo i třeba duševní pohodě. „Když se po ránu rozhýbate na ledě, máte potom po celý pracovní den o hodně více energie. V týmu také navázete neformální i kamarádské vztahy s kolegy na jiných pozicích nebo z jiných firem skupiny. A potom, když třeba společně řešíte nějaký problém, hned se vše jinak, tedy o dost lépe, dojedná. V tom je role mimopracovních aktivit nenahraditelná, jsou velmi prospěšné. Díky nim se člověk do práce více těší. Firmě patří dík, že je podporuje,“ uzavírá Miroslav Punčochář. Kdo se také ještě chodí zapotit a užít si radost z hokeje v týmu ČKD GROUP? Mimo M. Punčocháře dále např. z ČKD ENERGY František Vladař, Tomáš Strnad, Lukáš Krafnettr, Tomáš Caha z ČKD PRAHA DIZ, nebo Jan Rachota ze Lva Praha či Jan Musil, Zdeněk Zelenka a Michal Zavřel z ČKD GROUP.

Fragmenty z historie ČKD

Pohledem na historické fotografie budov ČKD PRAHA DIZ a ČKD ELEKTROTECHNIKA, z nichž řada ještě dnes stojí, se přenesme v čase do padesátých let 20. století.

Snímky z roku 1958, včetně jejich podrobného popisu, poskytla Eva Richterová, která pracuje na vstupní recepci ČKD PRAHA DIZ. Jejím velkým koníčkem je historie firmy a značky ČKD. Ve svém soukromém fotoarchivu má v současnosti více než 3000 fotografií a jiných dokumentů se vztahem k ČKD. Prvním impulsem, kdy je začala shromažďovat a dokonce i sama fotit, byl rok 2002, kdy bylo zahájeno bourání ČKD Lokomotivka. Ta ustoupila mj. dnešní O2 Aréně.

Vpravo budova č.31 současného areálu ČKD PRAHA DIZ (později byla dostavěna). Ulice či cesta „Na černé strouze“ ji odděluje od budovy č.12 (vlevo) někdejší ČKD Trakce. V pozadí jsou vidět bývalé ČKD Stěvárny.

Pohled do areálu ČKD ELEKTROTECHNIKA v roce 1958.

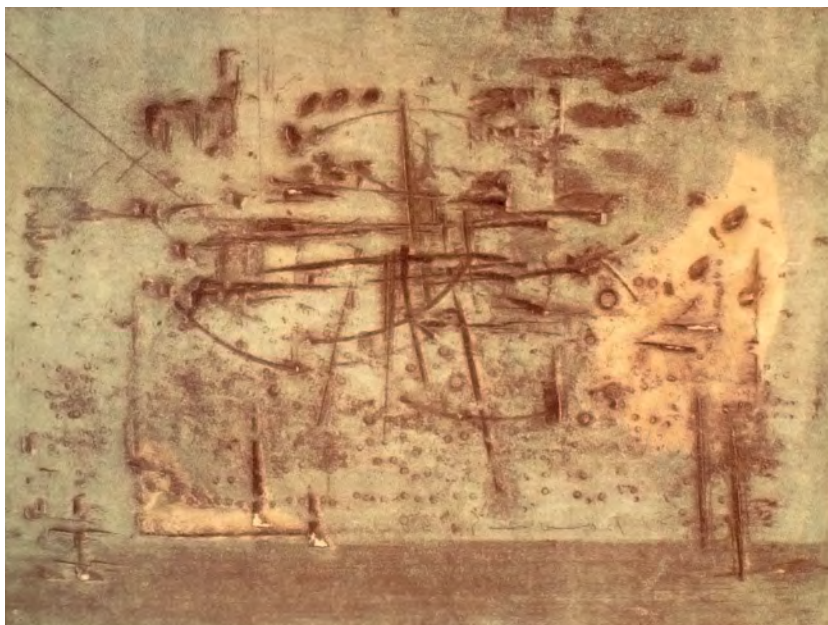
Rok před vznikem DIZu (1959) zde sídlily i jiné menší firmy. Na prostranství před halou č.49, kde je složený materiál, vyrostla v devadesátých letech hala č.70. Domky v pozadí tvořily dělnickou kolonii nazývanou „Čína“.

Pohled z náměstí OSN (dříve Lidových milicí) na někdejší areál ČKD Stalingrad (později Elektrotechnika) v Kolbenově ulici (tehdy Fučíkově). Vlevo administrativní budova, později projekce DIZu. Nízká budova za ní „Mědárna“ a střechy Transformátorů. Funkcionalistická věž vodojemu a tzv. jižní blok (vpravo).

Vpravo budova č. 27 dnešního ČKD PRAHA DIZ. Kolbenova (tehdy Fučíkova) ulice ji oddělovala od areálu ČKD Stěvárny naproti

V. Boudník byl zakladatelem nového uměleckého směru, tzv. explosionismu, kdy umělec na popraskaných zdech domů nalézá tvary, které obtahuje a dotváří v abstraktní i konkrétní výjev.

Něžný barbar v ČKD

Příběh nejvýznamnější osobnosti českého abstraktního umění po 2. světové válce – Vladimíra Boudníka, od jehož narození v březnu 2014 uplynulo 90 let, a ČKD, se úvodní pasáží poněkud vymyká.

V. Boudník měl totiž k řemeslu, které ve Vysočanech vykonával, na rozdíl od jiných, jež ho z jakýkoliv důvodů dělat prostě museli, opravdu vztah. Vyučil se nástrojářem a už za války mimo totální nasazení v samotné Říši pracoval i v radotínské továrně Pantof. Po jejím skončení vystudoval grafickou školu a přes kratičkou anabázi vojenské služby, po zhruba dvouletém působení na postu propagačního grafika, se v roce 1952 stal soustružníkem a posléze dílenským rýsovačem právě v ČKD.

Zjednodušeně se tato profese dá popsat tak, že dělníkům – obráběčům podle technické dokumentace nakreslil přímo na obráběný kus, kde jej mají opracovat, kde vyrtat či jinak upravit. A právě tady nacházel inspiraci pro některá svá díla. Zlomené pilníky, matky či šrouby vtloukal do plechových plátů a propaloval autogenem. Z nich získával vzory pro tisk svých grafik a ty ještě nakonec dotvářel. Dále například na železných plátech magnetem vytvaroval kovové piliny, které následně lepil, barvil a nakonec též tiskl.

Na tehdejší dobu a první setkání s Boudníkem v „Kolbence“ v roce 1959 nedávno vzpomínal i největší znalec jeho života a díla Vladislav Merhaut, který sám v ČKD jako dělník a technik strávil celý svůj profesní život. Letos na jaře pro časopis Reflex mj. uvedl: „Měl jsem nastoupit do nějakého výzkumáku, ale neměl jsem trvalé bydliště v Praze. A tenkrát bylo na Prahu embargo, smělo se jen do fabrik, které pořádaly nábor, jako bylo ČKD. Tak jsem tam šel, přijali mě a já se dostal jako nástrojář do dílny, ve které dělal Vladimír Boudník rýsovače.“

Svoje grafické listy Boudník z počátku neprodával, ale celé stovky jich rozdával svým přátelům z tehdejšího pražského undergroundu či právě spolupracovníkům z vysočanského podniku. I svoji první výstavu uspořádal v dělnické kantýně. Jak praví historická fakta, byla jednou z nemnoha, jichž se za svého života dočkal. Vystavoval ale i v zahraničí např. na Expu 1958, v Bruselu či v roce 1963 v Museum of Modern Art v Miami. V československých poměrech totalitních padesátých i později trochu volnějších šedesátých let byl ale považován za podivína a zcela umělecky doceněn mohl být vlastně až po roce 1989. Od roku 1995 se v ČR za grafické dílo uděluje Cena Vladimíra Boudníka.

Mezi jeho přátele patřil další letošní jubilant, spisovatel Bohumil Hrabal, s nímž Boudník dokonce nějakou dobu společně bydlel v pražské Libni. Hrabal o Boudníkově soukromém i uměleckém životě napsal povídku Něžný barbar, kterou v roce 1989 zfilmoval režisér Petr Kolíha a roli v reálu 195 centimetrů vysokého „Vladimírka“ ztvárnil Boleslav Polívka. V povídkovém filmu z roku 1966 na motivy Hrabalových próz Perličky na dně si pak Boudník zahrál sám sebe ve snímku Automat Svět režisérky Věry Chytilové.

Ne dlouho potom, co se podruhé oženil v pohutých srpnových dnech 1968, což jeho další přítel, filosof a básník Egon Bondy glosoval v Něžném barbarovi slovy: „Kurva fix! Ten Vladimír! Budu já mít taky někdy takový štěstí, aby se kvůli mé svatbě uvedlo do pohybu tolik armád?“, ukončil svůj život v prosinci 1968 tragicky sebevraždou. Dovětek ke skonu této

i ve světě uznávané osobnosti českého umění přidal ve stejném díle sám Hrabal: „Maniakální síly dojiskřily.“

Významné české osobnosti a ČKD

Úvod. Část své životní nebo spíše lépe řečeno profesní etapy má s „Kolbenkou“ spojení hezká řádka významných českých osobností. Za éry budování socialismu zde byli buď direktivně umisťováni hlavně v padesátých letech 20. století, případně zde byli zaměstnáni, než se vydali na jinou profesní dráhu (všeobecně nejznámějším příkladem je asi Karel Gott). Nebo se tady rozhodnutím tehdy vládnoucí strany, stejně jako v jiných českých podnicích, kamufloval pracovní vztah vrcholových fotbalistů, hokejistů i jiných profesí, které tehdejší podivná doba odmítala uznat za hodné toho, aby se jim dalo oficiálně vydělávat „na chleba.“ Značka ČKD vstoupila v této době, ač nedobrovolně a sama bez viny, do osudů dnes řady známých lidí. Někteří se k ní i tak veřejně a rádi hlásí či hlásili. Jiní na ni pak především kvůli tehdejšímu pořádkům vzpomínají minimálně se sarkasmem. Všichni jsou ale součástí její historie.

Tre Simmons (v bílém dresu) v utkání VTB Ligy s Jenisejem Krasnojarsk, který se hrál Tipsport Aréně.

Doma nemají konkurenci, v Evropě se snažili dostat, co nejdál

Taková byla sezona Basketballu Nymburk.

Jasná dominance basketbalistů Nymburka v domácí Národní basketbalové lize (NBL) ani letos neskončila. Hráči s logem ČKD GROUP získali 11. titul v řadě za sebou a navíc bez jediné porážky! Ve čtvrtfinále přejeli Ostravu, v semifinále další klub z Moravskoslezského kraje Opavu a ve finále Prostějov. Předtím ani v základní části nepoznali ve všech svých 22 zápasech přemožitele. Pravda, kvůli účasti v dalších mezinárodních soutěžích, kde reprezentovali celý český basketbal, jich v rámci NBL hráli o cca polovinu méně než ostatní týmy, jenže v součtu všech zápasů se jim žádný jiný český klub nemůže rovnat. Sezona 2013/14 to byla porce 71 soutěžních utkání (nepočítaje přáteláky a přípravu) především v Eurocupu a VTB Lize se soupeři těch nejzvučnějších jmen. A pár parádních „skalpů“ na jejich štítě zůstalo i letos, třeba italské Cantú, mistr Izraele Maccabi Haifa, legendární italský euroligový tým Montepaschi Siena nebo finalista Adriatické ligy Cibona Záhřeb.

Vraťme se ale nyní na začátek sezony, tradičně náročné sezony, která se dá bez nadsázky nazvat novátorská. Proč? Po sedmi letech se změnil trenérským tým a Izraelce (pozn. redakce: Ronen Ginzburg převzal českou reprezentaci) vystřídal Litevci a jedno z trenérských es basketbalové Evropy Kestutis Kemzura (vedl např. i silný Chimki Moskva a vyhrál s ním

Ruský pohár). Ten začal budovat nový tým, do kterého se i během sezony za pochodu zapojovaly další posily, např. Makedonec Vlado Ilievski. „Nymburští“ se také pro mezinárodní zápasy přestěhovali do Prahy, kde se jejich domovským stánkem stala především hokejová, někdejší Sportovní hala v Holešovicích, současná Tipsport Arena. Ano, tam hrají své zápasy hokejisté Sparty a Lva, jejichž majitel je Sportovní holding Praha (SHP), takže asi nepřekvapí, když třetí novinka sezony souvisela s touto sportovní organizací. SHP se od sezony 2013/14 stal polovičním vlastníkem basketbalového klubu. Díky tomu hlavní město Praha začalo hostit evropskou špičku klubového basketu.

A jak si noví „Pražané“ z Nymburka vedli na evropské scéně? V kvalifikaci o postup do Euroligy byl sice turecký Banvit v úvodu sezony nad jejich síly, ale ve druhém nejvýznamnějším evropském poháru – Eurocupu, už se neztratili. „Postup do play off byl naším cílem a zvlášť v letošní sezóně, kdy jsme hráli ve skupinách s opravdu silnými celky, je postup nepochybně úspěchem. Škoda, že jsme se nechali zastavit v osmifinále ruskou Kazaní, chtěli jsme přejít i přes ní, i když jsme si uvědomovali obrovskou sílu našeho soupeře, který byl letos finalistou soutěže,“ říká executive director Basketball Nymburk Ondřej Šimeček. Eurocup premiérově

hrálo 48 klubů (místo původních 32). Ty byly nejprve rozděleny do 8 šestičlenných skupin. Nymburk se utkal s již zmiňovaným Cantú či chorvatskou Cibonou Záhřeb, francouzským Le Mans, belgickým Ostende a německým Artlandem. V osmifinálové skupině se pak střetl s Chimki Moskva, izraelským Maccabi Haifa a italskou Sienou, z druhého místa pak postoupil do vyřazovací části, kde mu stopku vystavila už vzpomínaná Kazan.

Na tento ruský tým se Nymburku nedařilo ani ve VTB Lize (také tady s ním prohrál), další vrcholné soutěži, kterou Nymburk absolvoval. „Síla VTB ligy byla v této sezóně opravdu velká, takže se nám nevedlo tak, jak jsme si původně představovali. Jsme ale rádi, že se nám nakonec podařilo obhájit osmé místo ve skupině, tedy stejné umístění jak loni,“ podotýká Šimeček. Aby byl výsledkový výčet právě skončené sezony kompletní, zbývá dodat, že Basketball Nymburk se stal v únoru 2014 už poosmé v řadě vítězem Poháru České pošty, když ve finále porazil Prostějov. „Chtěli bychom i touto cestou poděkovat ČKD GROUP za to, že se stala silným a hlavně stabilním partnerem našeho klubu,“ uzavírá povídání o celém uplynulém soutěžním ročníku Ondřej Šimeček a spolu s celým klubem už se chystá na ten další.

Jak hokejová Sparta pomáhá?

SPARŤANSKÁ KREV

Dlouhodobý charitativní projekt na podporu dárcovství krve, do kterého se tradičně zapojují nejen současní a bývalí hráči Sparty, ale i zaměstnanci klubu, fanoušci a široká veřejnost. V listopadu 2013 se konal už sedmý ročník této tradiční akce!

SPARTA VZDÁVÁ HOLD

Sparta jako úplně první sportovní klub v České republice věnuje v každé sezóně dvě utkání za sebou těm, kteří za nás denně nasazují své životy – hasičům, záchranářům, policistům a vojákům. Na konci ledna 2014 proběhl už pátý ročník!

SPARŤANSKÝ JEŽÍŠEK

Před vánočními svátky Sparta každoročně odehraje utkání, které je věnované dětem z dětských domovů. Ty si mohou užít zápas, a domů si odváží také spoustu dárečků od spartánských fanoušků a partnerů.

DEN SPARŤANA

V uplynulé sezóně slavila Sparta 110 let od svého založení. Oslavy vyvrcholily v sobotu 7. prosince 2013 Dnem Sparťana. V jeho rámci se uskutečnil bohatý celodenní program v Tipsportareně i mimo ni. Vrcholem byly zápasy spartánských legend s týmem Gazpromu a extraligový duel s Plzní, obé odehráno v retrodresech.

Co dnes dělají spartánské hokejové legendy?

Někdejší skvělý obránce a kapitán hokejové Sparty v současné době zastupuje několik norských firem v ČR i na Slovensku. Nabízí třeba norské systémy vytápění, českým výrobcům obytných kontejnerů dodává ze Skandinávie některé jejich součásti. V okolí Zlína pak dokonce vyrábí nerezové zábradlí pro norské stavaře. A aby toho neměl málo, tak s dcerou provozuje malou cestovní kancelář. Norům nabízí sportovní akce, českým rybářským nadšencům pak skvělý rybolov na norském ostrově Hitra. „Jak vidíte, je co dělat, ale baví mne to moc,“ říká na úvod.

Chodíte ještě někdy jako divák na zápasy současné Sparty a jak hodnotíte letošní sezonu?

Na hokej chodím, i když nepravidelně. Stále totiž ještě v Popovicích hraju a někdy naše klání kolidují s těmi spartánskými. Mrzí mne, že letošní dobře rozehraná sezóna nebyla korunována titulem, ale boje v play off jsou opravdu o jiné síle a kvalitě než základní skupina. Mimo hokejového umu musí nastoupit obrovská vůle i hromada štěstí a obávám se, že právě to Spartu opustilo v době nejdůležitější. Nicméně výkony mužstva v průběhu sezóny byly excelentní. Zaslouží uznání a obdiv.

Hokejová Sparta v uplynulé sezoně oslavila 110 let od založení. V prosinci 2013 jste si také při té příležitosti zahrál za spartánské legendy proti výběru Gazpromu.

Pro mne to byl také velmi významný rok, neboť jsem byl přizván do klubu Legend, což je pro mne ocenění mých deseti sezón v dresu Sparty. Myslím, že všichni kdo se podíleli na organizaci oslav zaslouží uznání, protože to bylo něco, čím se nemůže pochlubit žádný klub v ČR. Je skvělé, že člověk může být součástí takového slavného klubu. Jen škoda, že oslavy „kazil“ tým Gazpromu, který to vzal až příliš zodpovědně a nasypal to do nás ze všech stran.

Je o vás také známo, že jste spartánským srdcařem a dobrovolným emisarem dalších akcí, které klub pořádá jako např. Spartánská krev, Sparta vzdává hold aj. Co jim říkáte?

Opět musím pochválit lidi, kteří na Spartě vymýšlejí akce podobné Spartánské krvi, zaslouží obdiv, protože to je to, co spojuje hráče, fandy hokeje i širokou veřejnost. Člověk si uvědomí, že nejen živ je sportem, ale má šanci dát mimo radosti ze hry i svou krev, kterou zachrání život někomu jinému. Záchranáři, policisté a zdravotníci mnohdy v době volna většiny lidí, třeba i když se hraje hokej, slouží. Pak dostanou šanci nastoupit v zaplněné sportovní hale, což musí být pro ně obrovský

zážitek. Je to super.

Když jste hrával za Spartu v osmdesátých letech, taky jste musel být „na oko“ zaměstnán v tehdejší ČKD, jak velela pravidla centrálních plánovačů? Byl jste se někdy v továrně podívat, chodil tam pravidelně?

Byl jsem 10 let zaměstnancem ČKD Kompresory v zařazení rýsovač a jezdil jsem do Vysočan pro plat, který činil 2600 Kčs. V té době strana a vláda deklarovala, že naši sportovci jsou ryzí amatéři a chodí do zaměstnání. Pěkně pokrytécké. Přiznám se ale, že jsem do fabriky jezdil moc rád, a to nejen, že to bylo ve výplatní den. Pocházím z Kopřivnice a celá moje rodina jsou tatrováci a já se svou průmyslovou školou bych tam jistě nastoupil, nebýt toho, že si mne vybral pan Bukač do Sparty. Měl jsem vždy čas si projít provoz, kde se obráběly obrovské hřídele a prohodit s našimi fanoušky či známými pár slov. Bylo mi to prostředí velmi blízké a dodnes mám dres Sparty se jmenovkou firmy a průkaz z ČKD Kompresory schovaný a jsem na to dostatečně hrdý.

Z Kopřivnice pochází i spousta dalších úspěšných sportovců (jako třeba Emil Zátopek, automobiloví jezdci včetně Vašeho otce), řada jiných hokejistů namátkově Fleischmann nebo Pivko. Čím to, že jich toto valašské městečko tolik vychovalo?

Bohudík ne vše, co se událo v minulém režimu, bylo úplně špatně. Velká a fungující Tatra finančně sponzorovala mnoho sportů v naší malé Kopřivnici. Na rozdíl od současné situace, kdy hokej hrají děti rodičů, kteří obětují nemalé finanční prostředky, aby se jejich malý diamant mohl obrousit, tak tady byl prostor pro maximální využití všech dětí na všech sportovištích. Mimo Emila a Dany Zátopkových vyrostlo v Kopřivnici mnoho skvělých československých házenkářů, plochodrážníků, volejbalistů či dalších hokejistů jako Radek Bonk, Venca Varađa a jiní.

A co Vy a auta, sport s vůní benzínu?

Jako chlapce mne samozřejmě zajímala auta. Otec byl členem tatrováckého týmu a účastnil se mnoha mezinárodních závodů jako jezdec i spolujezdec. Mne a mé dva bratry těžce nakazil tím voňavým oktanovým benzinem. Právě proto jsme restaurovali jeho závodní šestsettrojku a následně silnou Tatru Ecorru Sport V8. Trochu jsme si ten sportovní adrenalin po skončení mé hokejové kariéry prodloužili.

„Přeji ČKD mnoho úspěchů, dobrých zákazníků a spokojených a hrdých zaměstnanců. Za nás hokejisty díky za podporu, bez které bychom nemohli dělat to, co umíme a co nás baví. S pozdravem Standa Hajdušek.“

Stanislav Hajdušek (1956)

v dresu Sparty Praha nastupoval v letech 1977 až 1987. Odehrál za ni 422 zápasů a vstřelil 64 gólů. Reprezentoval Československo na MS 1981 (bronz) a na Kanadském poháru 1981. V reprezentaci odehrál 54 zápasů a vstřelil 4 góly. Odehrál i čtyři sezóny v Norsku (Trondheim).

Hřívá hokejových Lvů v KHL byla stříbrná!

Po 76 utkání (54 v základní části a 22 v play off) vynikající 2. místo mezi 28 týmy.

Aniž by se tým snažily letošní výsledky dalších dvou týmů ze Sportovního holdingu Praha – hokejové Sparty (titul v české extralize jí sice nebyl přán, ale i třetí místo má svou kvalitu) a basketbalistů Nymburka (více na str. 20), jednoznačně největší „díru do světa“ a prozatím svého historického úspěchu dosáhli hokejisté Lva Praha. Stříbrná pozice v nejkvalitnější evropské soutěži - KHL, která šlape na paty zámožné NHL, už v druhém roce svého působení, má punc té nejvyšší kvality. Lvi jsou historicky vůbec prvním týmem z teritoria mimo Rusko nebo jiné země SNS, jenž své účinkování v této lize dotáhl tak vysoko. Navíc jim na úplný vrchol chyběl za vyrovnaného stavu 3 : 3 ve finálové sérii pouhý jeden jediný zápas, v němž, jak přiznal sám jeden z klíčových hráčů soupeře z Magnitogorska a český reprezentant Jan Kovář: „.....byli dvě třetiny lepší než my, ale nám tam potom padly dva góly a to otočilo celý zápas“.

I když byli hokejisté Lva po prohraném finále logicky smutní, s celým ročníkem 2013/14 mohli být přesto spokojeni. „Nedá se nic dělat. Vyhrát mohl jenom jeden. Všem nám ten úspěch dojde až trochu později, ale sezona to bylo výborné. Mé přání je, aby se tým udržel v co nejpodobnějším složení a šlapalo nám to stejně jako letos. A samozřejmě aby na nás chodili lidi,“ zhodnotil jej kapitán Jiří Novotný, pro něhož měl slova uznání i v NHL protřelý trenér Magnitogorsku Mike Keenan, „Je to

kruté, ale nemáme se za co stydět. Hráli jsme skvěle play off. Sezónu jsme zahájili dobře, potom jsme měli krizi. Pak přišel trenér Kari Jalonen, přinesl svůj systém, který fungoval, s asistenty se skvěle doplňovali, a vygradovalo to v play off. Dali jsme do toho všechno, hráli krásný hokej, chytli jsme lidi, pobláznili jsme celé Česko. Jsem hrdý, že jsem v tomhle týmu mohl být,“ doplnil ho jeden z nejlepších obránců Lva i celé ligy Ondřej Němec.

Oba dva a s nimi také útočníci Jiří Sekáč, Jakub Klepiš a obránce Martin Ševc byli nominováni novým trenérem národního týmu V. Růžičkou na MS v běloruském Minsku. I to podtrhlo skvělé výkony celého týmu, který postavilo pevně na nohy angažmá Fina Kariho Jalonena v říjnu 2013 na post hlavního trenéra. Ten mimo precizní přípravu u videa poodhalil i jednu ze svých dalších trenérských metod, jež Lva dovedla až do finále: „Trénujete osobnost a tu se musíte pokusit co možná nejdříve naučit tomu, co od ní chcete. Využít jejich silných stránek ve prospěch týmu. V něm máte okolo 26 různých osobností a vy musíte vymyslet, jak je všechny stmelit.“ Působení ve Lvu Praha se K. Jalonenovi nakonec tak zalíbilo, že začal vyjednávat s finským hokejovým svazem, aby mohl vést souběžně jak reprezentaci Suomí, tak koučovat pražský klub, jenže neuspěl. „Chtěl bych moc poděkovat Praze. Strávil jsem zde sice jen půl roku, ale na tento čas budu vzpomínat každý den do konce života,“ dodal ke

svému působení Jalonen.

Skvělé druhé místo se slavilo též s hokejovou veřejností. Hned po příletu z finále na pražském letišti, kde hráče vítaly davy fanoušků, tak třeba následně v pražském obchodním centru Harfa. Samotné oslavy přímo na hřišti, například i vítězství v celé Západní konferenci KHL (na což by se též nemělo zapomenout!) si ale Lvi vlastně užili v posledním domácím zápase před vyprodanou O2 Arénou. Mimochodem - vyprodáno bylo na všechny domácí zápasy ve finálové sérii a opakovaně padl návštěvní rekord celé KHL. Kdo nebyl na místě a neviděl, jak zaplněná hala skanduje „Kdo neskáče není Lev“ a hráči objíždějí několikrát čestná kola už v negligé i se svými ratolestmi v náručí, možná pochopí jedinečnost okamžiku až v momentě, kdy se sám dostane na stadion při nějakém rozhodujícím utkání svého oblíbeného klubu nebo naší reprezentace. A s trochou nadsázky a sarkasmu hráčům Lva patří dík i za to, že „ochránili“ české fanoušky od pohledu, jak Magnitogorsk zvedá Gagarinův pohár nad hlavu už po šestém utkání v Praze (a nechybělo k tomu mnoho, zhruba 2 minuty).

Pohár vítězi Západní konference sezóny KHL 2013-14 a ocenění za 2.místo v celé sezoně KHL převzal v Moskvě Ing. Petr Speychal, prezident Sportovního holdingu Praha a zároveň majitel skupiny ČKD GROUP. Podtrženo, sečteno - děkujeme.

ČKD GROUP finančně podpoří nový památník E. Kolbena

Nový památník věnovaný zakladateli ČKD Emilu Kolbenovi, který se rozhodla vybudovat městská část Prahy 9, bude stát poblíž náměstí OSN v místech, kde začíná Kolbenova ulice.

Z celkové částky 1,6 milionu Kč na něj významně přispěje i ČKD GROUP 900 tisíci korunami.

„Doktor Emil Kolben patří mezi nejvýznamnější české podnikatele a techniky s velkým přesahem do zahraničí, takovéto osobnosti je potřeba si v naší zemi stále připomínat,“ uvedl k tomu předseda představenstva a generální ředitel ČKD GROUP Jan Musil.

Autorem návrhu je Martin Suchánek. Vychází z předlohy fotografie z roku 1889, kde je zachycen Kolben se svými spolupracovníky v Edisonových dílnách v americkém městě Schenectady. Samotný památník bude tvořit pět postav, vybraných ze zmíněné skupinové fotografie, v životní velikosti. Jedná se o muže, kteří stejně jako Kolben zemřeli v koncentračním táboře nebo ve válečných bojích. Podobizny z nerozbitného skla budou postaveny před bílou deskou ze skla mléčného. K odhalení má dojít v září 2014.

Soutěž – Soutěž – Soutěž

Jak se přezdívalo motorovému vozu z produkce prvorepublikové ČKD, který vidíte na obrázku? Ještě prozradíme, že se prý jednalo o designově nejpodvedenější vlak vyrobený kdy v ČKD. Podrobnosti o něm pak přineseme v dalším čísle časopisu.

Ceny získají první tři soutěžící, kteří nejrychleji odpoví mailem na adresu: magazin@ckd.cz

1. cena - 3 vstupenky na 3 libovolná hokejová utkání základní části, plus 3 vstupenky na 3 basketbalové zápasy

2. cena - 2 vstupenky na 3 libovolná hokejová utkání základní části, plus 2 vstupenky na 3 basketbalové zápasy

3. cena - 2 vstupenky na 1 libovolné hokejové utkání základní části

Všechny uvedené vstupenky jsou určeny na zápasy týmů, které podporuje ČKD GROUP. Rozpisy jednotlivých zápasů budou k dispozici na veřejných zdrojích po rozlosování soutěží. V době uzávěrky ještě nebylo známo.

A ještě pro úplnost uvádíme vítěze čtenářské soutěže z posledního čísla Magazínu (č.2/2013). Stala se jím paní **Ing. Marie Medková z ČKD PRAHA DIZ, a.s.** Jako cenu obdržela poukázku na nákup knihy v hodnotě 500 Kč.

Historický úspěch hokejistů Lva Praha ocenila KHL předáním poháru pro vítěze Západní konference na slavnostním galavečeru, který se konal koncem května v Moskvě.